

प्रवेश सं०

विषयः धर्मशास्त्रम्

क्रम सं०

नाम आशीय संग्रहः (आशीयनिर्णयः)

ग्रन्थकार नागोजिभट्टः

पत्र सं० १-५५६ १-२०, २०-२२, २४-४४
अक्षर

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३५ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ९

आकारः ६:८"x५!२"

लिपिः देना.

आधारः का.

वि० विवरणम् पू.

13834

पी० एस० यू० पा०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५० ०००

आ० ८९९२.

अथ आशौचं निरूप्यते पृ. ५४

म. ग. ५७७- २५१ लोक, १०

7. 258 2

93

पुनः कश्चिद्व्यासि कोपाहरो
पान्थ कपलकपलपान्थो निहो निगः

१
 प्रागणेशायनमः अथाशौचं निरूप्यते ॥ तत्र प्रथमतो गर्भनाशजननशो
 चं ॥ तत्र पराशरः ॥ आचतुर्थी भवेत्स्वः पातः पंचमषष्ठयोः ॥ अतउर्ध्वं प्रसूतिः स्या
 दिति ॥ तत्र स्त्रावे आघमासत्रये मातुस्त्रिरात्रमाशौचं ॥ तदुपरि आषष्ठमाससमं
 ख्यदिनं ॥ सपिंडानां तु गर्भग्रहणप्रभृतिमासचतुष्टयपर्यंतं गर्भनाशो स्नानमात्रे
 ण शुद्धिः ॥ पंचमषष्ठयोस्तु गर्भपाते सपिंडानां त्रिरात्रं ॥ केचित्तु आघमासत्रये
 विप्रैस्त्रिदिनां तेन यो दिवसा अधिकाः राजन्ते तु चतुरात्रं वैश्वे पंचाहं शदे अष्टाहं
 चतुर्थीदौ तु माससमं ख्यदिनमिहाहुस्तद्वैषम्यादयुक्तं ॥ सप्तममासप्रभृति तु
 जनने मातुः सपिंडानां च संपूर्णमाशौचं ॥ तच्च विप्रैश्च दशाहं ॥ क्षत्रैश्च दश ॥ वैश्ये
 पंचदश ॥ शूद्रे मासं सच्छूदयेत् ॥ सर्ववर्णेषु दशाहं वा ॥ तत्र मातुर्दशाहमस्य श्यत्वं

कर्मानधिकारलभ्यं तु स्त्रीजनन्यामासं पुत्रजनन्याविंशतिरात्रं ॥ इदं च स्वस्वा
 शौचात्तरं ॥ केचित्तु पुत्रस्य मासं स्त्रियाश्चत्वारिंशदिनमिहाहुस्तदयुक्तं ॥ पितुस्तु सवै
 लस्तानपर्यंतमस्य श्यत्वं ॥ कर्मानधिकारस्तु स्वस्वाशौचव्यापी ॥ एवंच पुत्रजनने
 वसे पितुर्जातकर्मदानादौ वचनादधिकारः ॥ सौम्यछिन्नाया नालायां ॥ तत्र विप्रैः
 प्रतिग्रहेपि न दोषः ॥ तत्र सिद्धान्तमोजने तु चांशयणं ॥ तदहर्दनादाधिकारद
 त्येके ॥ तथा प्रथमपंचमषष्ठाष्टमदशमदिवसेषु ॥ जन्मदाख्यदेवतापूजनादौ व
 चनादेवाधिकारः ॥ सपिंडानां तु जननशौचे अस्य श्यत्वं नास्तेव किंतु कर्मानधि
 कारमात्रं ॥ एवं चाशौचं द्विविधं ॥ अस्य श्यत्वं प्रयोजकं कर्मानधिकारप्रयोजकं
 चेति बोध्यं ॥ माधवस्तुस्तिकाव्यतिरिक्तसपिंडानां सप्तमे मासि जनने सप्त

आ० ५२
२
त्रं॥ अष्टमे अष्टरात्रं॥ नवमप्रमृतिर्न ज्ञातिप्रयुक्तमिषाह॥ कूटस्थमारभ्य
सप्तमैर्येताः सविंशः॥ ततः समानोदकाः सप्त॥ तदुत्तरमेकविंशतिपर्यन्तागोत्र
जाः॥ तत्र समानोदकानां त्रिरात्रं कर्मानधिकारत्वं॥ गोत्रज्ञानामेकरात्रं॥ पितृ
गृहे कन्याप्रसूतोपि नोत्तरद्वहृत्तीनां भ्रातृणां चैकाहः॥ एवं भ्रातादिगृहे भ
गिन्याः प्रसवे पितृषामेकाहः॥ माधवस्तु पितृगृहे कन्यायाः प्रसूतोपि नोत्तर
रात्रे तद्गृहवृत्तिभ्रातृणामेकाह इत्याह॥ पितृगृहवर्ति पितृसविंशानामेकाह
इति स्मर्यस्य सारोऽत्रः प्राणनिर्गमे पिसंपूर्णमेव जननाशौचं॥ नात्र छेदास्त्वैवा
तश्चिश्चमरणे तु सविंशानां दिनत्रयं जननाशौचं॥ मातृस्वनापिसंपूर्णमेव २
नात्र छेदानंतरं आशौचमध्ये पिश्चमरणे संपूर्णमेव जननाशौचं॥ नाम

अज्ञानं नम
को = १

करणास्त्वैशिश्चमरणे नैमरणाशौचं॥ किंतु स्नानमात्रं शिशोश्च निखननमेवा
नायमुदकदाने॥ ॥ अथ मरणशौचानि॥ नामकरणोत्तरं चूडाकरणपर्यंतं
तद्भावे तृतीयवर्षपूर्तिपर्यंतं दाहनिखननयोर्विकल्पः॥ तत्र दंतजननासू
र्वैमरणे दाहे सविंशानामेकाहः॥ निखनने सप्तशौचं॥ सोदकानां त्र्युपना तमर
णे नाशौचं॥ किंतु स्नानमात्रं॥ नामकरणमाशौचांतदिनीत्तरदिनोपलक्षणं
दंतजननसप्तममासोत्पलक्षणं॥ अत्र तद्दृष्टेन सयोम्याहुः पदानं द्वितीयदि ३६
नैकार्ये॥ अत्र क्षत्रियादिविषये खनने राजनिष्ठाहं॥ वैश्ये त्रिदिनं॥ निष्ठनचूडा
नियस्य षडूर्ध्वं तमरणे षड्दिनं॥ वैश्ये नव॥ चूडात्तरं षड्दमभ्येक्षत्रियवैश्य
योम्येतावपि त्रहमेव लोके॥ इदं वेदाग्निमक्षत्रियादिपरमिसुते॥ शूद्रस्तत्ती

आ०
३

या०

यवर्षोत्तरं पंचमं ध्येयम् ॥ ततः स्वज्ञासक्तं ॥ निवर्षन्त्युने श्रद्धेयते पंचाहः ॥ अ
त ऊर्ध्वमाविवाहादापोरशाद्वाद्यादशाहं ततो मासद्वयम् ॥ इदमेव युक्तं दोहपक्षे
दाहोऽसामं न कस्य वा सप्तममासप्रभृति चूडाकारणपर्यंतं तदभावे तृतीयवर्षे
पूर्तिपर्यंतं खनने एकाहः ॥ दाहे निराशेऽनुनद्यद्दस्य खननं मुख्यं अनुगमनं मे
ल्लिकं ॥ पूर्णद्विवर्षस्य दाहो मुख्यः ॥ अनुगमनं चावश्यकं ॥ ऊनद्यद्दस्य ते पित्रो
रेवास्त्यश्वत्थं नेतरेषां ॥ कर्मानधिकारस्तु सर्वेषामेव ॥ एतद्देशे न पायसवैव
स्नादिदानं सवयोभ्यः ॥ चोत्तोरं तदभावे पूर्णतृतीयवर्षानंतरं पंचवर्षपर्यंतं
लौकिकाग्निना दाहेऽग्रामनमुदकदानं भूमौ पिंडदानं सवयोभ्यो भोजन
दानं चावश्यकं ॥ निराशमाशौ चंचातदूर्ध्वमोपनयनात्सपिंडीकरणवर्जसवै

आशौ चंचातु निराशमेवेत्येके ॥ सांवत्सरादितुनेषामिति देवयातिकः ॥ स्नाश्रद्धो
सुहृत्तच्छूयोरपि उदकदानादिवैकल्पिकं ॥ लौकिकाग्निग्रहणे चंडाग्निचिता
ग्निस्तत्कान्तिपतिताग्नि अमेयीथो चर्जयेत् ॥ श्रद्धाहृतं रं धनं च तादिकमपि च
श्मशाने श्रद्धाहृतं वर्जयेत् ॥ एकादशादिनप्रभृत्या बडपनयनं पित्रोः पुत्रप
त्येकप्रत्येकं च मते निराशमिति विज्ञाने श्वरः ॥ मा भवस्तु ॥ स्मपत्येवष्टमास्या
वदेकाहः ॥ ततस्त्रिरात्रमिसाहं युक्तं चेतत् ॥ सपिंडानां तु स्मपत्यसमरणं चोक्त
पर्यंतं सद्यः शौचं कृतच्छूयाः संपूर्णनिवर्षायावायावद्वादानमेकाहः ॥ वा
यानानंतरं विवाहात्पूर्वमरणे सति पितृसपिंडानां भर्तृसपिंडानां च निरा
शं अग्रजायाश्च पितृकुले आशौचप्रयोजकं निपुरुषसापिंडाहादिचयाव

आ०
४

इयनयनं पुरुषस्य यावद्विद्याहं स्त्रीणां ममं न कर्मवत्जनने अनुपनीतमरणे च
अतिक्रांतारो च नस्ति पितृस्तु यदा यदा पश्यत न न प्रवणे स्थानं मवले वार
शाहदि मध्ये साने तु शेषादिभिः पृथिवी व्या॥ अनुपनीतमरणे अतिक्रांतैः पितृ
नं भयं वेति स्म सपथं सारं नयनीतमरणे तु दारुण्यं तन्न दारुण्यधिकारिणः॥
तन्न मुखः पुनः पुनः॥ विधानपारितो लघुहातः॥ आतावाभातपुत्रो वा स
पुंरः शिष्य एव या॥ महपुंरः क्रियां कृत्वा कुर्यात्सुदं ततः रति॥ तत्रैव वा शण
स्यां कुरु सन्नेगया मांती र्यं मोभतः सपि रतां द्वादशाहं क निष्टो पिसमाचरेत्
संत एव साधारण्यं न विभक्तानां तत्र श्रीरसां मुखः॥ तद्दृष्ट्वै ज्येष्ठः॥ तदभावे ४
असंनिधाने पातिसादिना नधिकारवाक निष्ठः॥ तत्र विभक्तानां स्वत एव साधा

रण्यं न विभक्तानां स्वस्वां शप्रदान संपादितसाधारण्यं केन द्रव्येण केनेव ज्येष्ठे
न सपिंशं करणांत क्रियाकायो॥ तदुत्तरं सावत्सरादिकं त्वविभक्तानां मे केनेव का
यं विभक्तानां तुष्टय कष्टयक॥ सप्तसर्पसारकृतस्तु॥ पौरशर्मा द्वादशमेकं नैव
सपिंशं करणांतु पदविभक्ताः सर्वसधनार्थिका माश्रितदाष्टयक एकदिन ए ६ भू ४
वकुसुः॥ अथ या तु ज्येष्ठे नैव साहः॥ तत्र यदा ज्येष्ठा संनिधाने न कनिष्ठः कर्ण
तितरा सपिंशं करण पयंत मेव कुर्यात्॥ यदि स्वयं सात्तिकस्तदा सपिंशं क
रणमप्येकादशह्वादशे वाष्टिकुर्यात्॥ निरपिकेने तु चरमकाले यावत् ज्येष्ठप्र
तासात्कार्यो॥ तन्मध्यस्थाने ज्येष्ठे नैव कार्यो॥ नो चेच्चरमकाले कनिष्ठे नापि का
यं तदभावे पुत्रिका पुत्रक्षेत्राणां कानां नाप्यनमं यादत्तक॥ श्रीताम्रनि

आ.
४

इयनयनंपुरुषस्य यावद्विवाहं स्त्रीणाममंनकमेव जनने अनुपनीतमरणे च
अतिक्रान्ताशौ च नास्ति पितुस्तु यदा कदाप्यपत्यजनने प्रवर्णस्तानंभवत्वे वा
शाहादिमध्ये ज्ञाने तु शेषाहोभिः श्रद्धिर्वाधा अनुपनीतमरणे अतिक्रान्ते पिता
नंभवत्वेवेति स्म सत्यं सारं इयनीतमरणे तु दाह एवातन्नदाहाद्यधिकारिणः॥
तन्नमुख्यः पुत्रः पुत्रः॥ विधानपारिजाते लघुहातः॥ त्रातावाभातपुत्रो वा स
पिंडः शिष्य एव वा॥ सह पिंड क्रियां कृत्वा कुर्यादायुदयंततः रति॥ तन्नैव वा शण
स्यांकुरुक्षेत्रे गयामंतीर्यं क्रोभतः सपिंडतां द्वादशहेक निष्ठोपि समाचरेत्
स्वत एव साधारण्येन विभक्तानां तन्न जोरसो मुख्यः॥ तद्दुर्लभं ज्येष्ठः॥ तदभावे ४
असंनिधाने पातिसादिनाधिकारिवाकनिष्ठः॥ तत्राविभक्तानां स्वत एव साधा

रण्येन विभक्तानां स्वस्वांशप्रदानसंयादितसाधारण्ये केन द्रव्येण केनैव ज्येष्ठे
न सपिंडीकरणं तत्क्रियाकार्या॥ तदुत्तरं सावत्तरादिकं त्वविभक्तानामेकेनैव का
र्यं विभक्तानां तुष्टय कष्टयक॥ स्मृत्यर्थसारकृतस्तु॥ षोडशर्षांशं तमेकेनैव
सपिंडीकरणं तु पदविभक्ताः सर्वसधनादृष्टिकामाश्च तदाष्टयक एकदिन ए ५५
वक्युः॥ अन्यथा तु ज्येष्ठेनैवैसाहः॥ तत्र यदा ज्येष्ठासंनिधानेन कनिष्ठः करे
तितदा सपिंडीकरणं पर्यंतमेव कुर्यात्॥ यदि स्वयं सात्त्विकस्तदा सपिंडी क
रणमप्येकादशे द्वादशे वा हिकुर्यात्॥ निरपिकेन तु चरमकालं यावज्ज्येष्ठप्र
तीक्षा कार्या॥ तन्मध्यज्ञाने ज्येष्ठेनैव कार्यं॥ नो चेच्चरमकाले कनिष्ठेनापिका
र्यं॥ तदभावे पुत्रिका पुत्रश्चेन्न तत्पुत्राका नीना यौ नर्भवादत्तकः॥ त्राताद्यनि

आ.
५

मादत्तात्मा सहोदजः पवित्रः क्रमेण पूर्वोभावे परे ॥ अस्यां योजाय निपुत्रः समेषु
 त्रोभवेदिति संविदादत्तकन्यापुत्रः पुत्रिकापुत्रः ॥ अयं मातामहस्येव तथा संविदा
 तुबीजिनोपि ॥ सैनजोवा दत्तविधवायां देवरादुसन्नः ॥ पुत्रजनना समर्थस्य जी
 वतोपि पत्न्यनियोगेन सवर्णा ज्ञातश्च ॥ अयं सैनजोपुत्रः ॥ संविदा तुबीजिनोपि
 २ पुरुषविशेषजत्वा निश्चयेन प्रज्जन्तं भर्तृगृहे सर्वर्णादुसन्नो गृहजाः ॥ सवर्ण
 जत्वा निश्चये तु साज्यः ॥ अयं च सैनज एव ३ सर्वर्णा देवापरिणताया पत्निरिणा
 तायां वा पितृगृहे उसन्नः कानानः ॥ अयं मातामहस्येवेति वैसिद्धः ॥ परिणेतुरि
 ति मनुः ४ पत्न्याभुक्तायामभुक्तायां बीजवैजवता संकन्याविधवां सवर्णा ज्ञातः पो
 नर्मवः ॥ अयं च बीजिन एव ५ मातृपितृभ्यामन्यतराभावे अन्यतरेणोभाभ्यां

मातर

वाभरणा सामर्थ्येन विधिपूर्वदत्तः प्रतिग्रहातुः सवर्णादुत्तकः ॥ अयं प्रतिग्रहातुरेव
 अनापदिषु कदानंतु निषिद्धः ॥ अन्नपत्न्यः कन्यानुमतेष्वदात्तत्वं ॥ अस्यां पुदितद
 नेमत्पत्न्यामेस्वातन्त्र्यमपि ॥ पत्न्यास्तु पस्युमसेव ॥ मतेतु तस्मिन्त्वातन्त्र्यं ॥ अपेक्ष
 स्तुसर्वेधा अदेयः ६ क्रीतो मातृपितृभ्यां पूर्ववत् ७ कृन्निमो मातृपितृविहानः
 प्रोढो विप्रत्वादिना परीक्षितः ॥ सवर्णाधनादिनोभेन स्वयंपुत्रार्पिना पुत्रीकृतः
 ८ स्वयंदत्तः पितृभ्यां हानः ताभ्यामकारणैस्ततो वा तवाहं पुत्ररत्नानंदतवाहं पू
 र्ववद्गृहीतः ९ सहोदजः सर्वर्णाजर्गर्भस्तुतो गर्भिण्यां परिणताया पत्न्यादुसन्नः
 सवर्णः पुत्रः पुरुषसंवंधात्तकन्यात्वहानिः किंतु मन्त्रवत्संस्कारेणैवेति तस्या अ
 पिविवाहसंभवः १० अपविद्धः पितृभ्यां तदम्यतरेण वा दोषाभावेपि भरणासा

एवं कृत्वा णेपि

वेष्टपुत्र्यादि
 नादि २४

सा ४

आ० ६ मर्त्येन तत्पत्नौ तानपि न्नादिः सवर्णः पुत्रत्वेन परिगृह्यतः ११ और सपुत्रस्याचानु
 पनीतस्याप्यधिकारः सचकृतचूडस्येव ॥ पूर्णत्रिवर्षस्त्वकृतचूडोपि ॥ तेनापि म
 न्नवदेव विनोरोर्ध्वदेहिकं कार्यं ॥ अशक्तौ त्वन्निदानमात्रं समन्त्रकं तेन कार्यं म
 न्नसन्नेन ॥ एवं पत्यापि समन्त्रकमन्निदानमात्रमवश्यं कार्यं ॥ अन्ये तत्पुनीता
 एवाधिकारिणः ॥ द्वादशविधपुत्राभावे यो नः तदभावे प्रयोत्रकाः द्वादशानु ॥ औ
 रसाभावे यो नः तदभावे प्रयोत्रस्तदभावे पुत्रिकापुत्रादय इत्युक्तं ॥ प्रयोत्रा
 भावे पत्नी पतिकुलद्वये पि चो सन्ने स्त्रीभिः कार्या क्रियान्पतिविष्णुपुणेतु आ ६
 सुरादिविवाहोदाविषयः ॥ असवर्णविषयमिति श्रुत्वा पाणिः ॥ अनाविभक्तसंस्
 रविषये पद्यपि भ्रातुरेव रिक्थाधिकारस्तथापि क्रियाधिकारः पुत्राभावे यस्या

एव वचनात् ॥ विभक्ता संस्मृत्य तुरिक्थहरापि सेव ॥ पत्यभावे विभक्ता संस्
 र्मृत्य इति तारिक्थहरित्वात् ॥ तत्रापि संस्मृत्येव ॥ अन्तर्हक म्यांतरण रिक्थहर
 णे वचनात् सेवाधिकारिणा ॥ तदभावे दोहिनस्तद्वर्त्तत्वात् ॥ तदभावे भ्राता ॥ त
 दभावे तत्पुत्रः ॥ यत्तु बहूनामेकजातानामेकश्चेत्पुत्रवान् भवेत् ॥ सर्वास्तां स्तेनपु
 त्रेण पुत्रिणामनुरज्ज्वतीति मनुवचनं तत्पुत्रस्य पुत्रीकरणं संभवे अन्यस्य
 तत्करणनिषेधार्थं न तु कस्यादिसत्त्वे पुत्रत्वं प्रतिपादकं न यो दशपुत्रत्वापत्तेः
 तथा च पुत्रान् द्वादशयानाहेति द्वादशसंख्याविहृत्येत ॥ किंच पत्नी इति तदर्थे
 वपितरे भ्रातरे स्तथा ॥ तत्पुतागोत्रजाबंधुशिष्यसंज्ञाचारिण इति रिक्थग्रहण
 क्रमबोधकया तत्त्वव्यवचसि भ्रातृपुत्राणां भ्रातृनंतरं स्त्राननिवेशानुपपत्तिः

आ० ७
 तेषां पुत्रत्वे इतरं पुत्रवत्सत्वाः पूर्वमेव निवेशोचितात् ॥ मिताक्षराद्येवमेव न चे
 वं अपुत्रस्य पितृव्यस्य तत्त्वज्ञानात् ज्ञो भवेत् ॥ स एव तस्य कुर्वन्त आदृष्टिं ज्ञे
 कक्रियादसादिदृष्टराशरादिविरोध इति वाच्यं ॥ ज्ञायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्न
 णवान् भवति यत्तेन देवेभ्यः प्रयापितभ्यः ब्रह्मचर्येण क्रुधिभ्यः रसादिशस्त्रवो
 धिता प्रतत्त्वप्रयुक्तदोषनिवृत्तिः पुत्रकार्यं भूताद्वा दशविधपुत्रभिर्नेनापि भ्रा
 तृसु तेन न पुत्रपितृव्यस्य भवतीति ज्ञापनार्थं तस्य सत्त्वात् ॥ युक्तं चैतत् ॥ स्वपुत्रे
 ज्ञेयं भ्रातृसु तेनापि समस्तपितृणां पिता इति वाहं स्पष्टं विच्छेदपरिहारस्य च
 संभवात् ॥ तादृशज्ञापनफलं च भ्रातृपुत्रवतोपरलोकार्थं नयार्तरत्नकारिणी
 कारनिर्वासः ॥ पुत्रसदृशस्यैव भ्रातृपुत्रस्यैव पुत्रप्रतिनिधित्वात् स्त्रीकास्थुचि

तदतिशयसिद्धे वा यमर्थो बचेनेनापि ताप्यन्तर्भवेत् ॥ एवं च पुत्रत्वेनापरि
 हातानां भ्रातृसुतानां पत्न्यादिषु सत्सु पुत्रकार्ये पितृकृपापाकारणकारिणा
 मपि वचनादृक्त्यग्रहणोर्ध्वदेहि कान्धनधिकार इति सिद्धं ॥ अविभक्तसंस्थस्य प
 त्नभावे भ्रातृतात्तत्त्वसोदरासोदरसमवाये सोदरा एवातत्रापि ज्येष्ठकनिष्ठसमवा
 ये कनिष्ठ एवानुत्तमस्य तथा जदतिनिषेधात् ॥ तदभावे ज्येष्ठ एवातेन च सार्धं
 उीकरणं न कार्यं कनिष्ठबहुत्वे मतानंतरस्तदभावे तदनंतरादयोपि एवं ज्ये
 ष्ठबहुत्वे मतानंतरं क्रमेणैव ॥ सोदराभावे भिन्नोदरः पूर्ववत् ॥ केचिन्मुदहि
 तदोहिनयोरिव्याधिकारेपि विभक्तासंस्थदाहादिभ्रातृवकार्यः ॥ सगोत्रसं
 भ्रातृविभक्तगोत्रस्य तदनधिकारादित्याहुः ॥ सोदरासोदरभ्रातृपुत्रसमवाये

आशो-
९

तदपि॥ तत्र सविंशदिभिः न पातैर्दीहमारभ्य आशौचमभिक्रियाः कार्या एव॥ तौ
एव पूर्वोदस्य च तैतत एकादशाहमारभ्य सविंशत्करणं तामध्यामास्तास्वनियमः
तदधोसावत्सरिकाद्या उत्तरास्तान कार्या एव इदं च तदीयधनाग्रहणे तदग्रहणे तु
एतैरप्यवश्यं मध्यमोत्तरा अपि कार्याः॥ रात्रस्तु तद्वनसत्वे एव तद्वनद्वारा करणे
आधारेणान्यथा॥ तद्यतिस्नानानुत्तरेष्वधनाभावे पितृवधनेनापि पूर्वक्रियाकरण
मावश्यकं तत्र दुष्करं हीत्वा तस्मै तकार्या करणे तद्वर्णवधप्रायश्चित्तकार्येषु न
धेर्भातस्मत्तत्तैर्दीहि न तत्र नयेति स्तोत्रिकायाः॥ तद्वनसत्वे सत्वे वा तत्र स्नान
मुत्तराः क्रियामताह न्येव॥ न दशदिभर्तृपितृ नैव निवाहान्॥ पूर्वमध्यमास्तुष्ट
गेव॥ स्त्रियाणां पुत्रपत्यभाविदं तदुत्तरा क्रियाधिकारिभिः दीहिनादिभिरपि सविंश

करणरहितैव कार्यम्॥ सविंशत्करणं नुनतीसां॥ तदभावे ज्येष्ठोद्विधिर्नार्थिकं वा
कार्यमेवेति दिक्॥ ॥ इति दाहाधिकारिणः॥ दाहश्चाहिताग्नेस्त्रेताग्निना॥ त
त्राहिताग्निदंपत्योः पूर्वमृतस्तस्य त्रेताग्निना॥ यश्चान्नृतस्य त्रेताग्निना॥ स च
कपालाग्निः॥ अग्निकपाले करीषादिना जातोऽग्निः कपालाग्निर्निर्मथ्याग्निना तदाहो
म्यः॥ आहितान्निर्ज्येष्ठायां विधमानायां कनिष्ठयाः पस्कराग्निमरणे तदाह स्त्रोतीये
नानिर्मथ्याग्निना वा वैकल्पिकम्॥ अनाहितान्निर्ज्येष्ठाग्निमतस्तु तैव॥ अनग्निकस्य
त्रेताचारिणश्च कपालाग्निना॥ कपालाग्नावपि भर्तुः स्वाहेत्याज्याहुतिं हुत्वा देह
अनुपनीताऽविवाहितवारकन्यमोस्तु तुषाग्निना॥ सर्वेषामाहिताग्निवतिरिक्ता
नां लौकिकाग्निना वा तत्र चंडालाभ्योदयः प्रागुक्तास्याज्याः शूद्राह तैधनादिनाग्नेतका

आ.शो.
१०

येतकृतेतकर्मणाप्रेतस्यप्रेतत्वनिवृत्त्यभावः॥ष्टदस्यचप्रसवायः॥मृतशरीरा
भावेअस्त्रासंस्कारः॥तेषामप्यभावेपात्राशप्रकृतिदाहः॥सचेदाशोचमथेत
तद्वेषणेवशुद्धिः॥तत्रचदिनशोचःसंभवकार्यः॥कालान्तरेक्रियमाणेतुशोच्यम
व॥तत्रागृहीताशोचयत्नीपुत्रयोःपूर्णमेवाशोचं॥गृहीताशोचयोस्तुत्रिण
नं॥द्वादशवर्षप्रतीक्षितरंदाहेतुपुत्रीदीनांसर्वेषांत्रिणमतिकल्पतरुः॥
तत्रैवंवत्सराहृष्यैक्रियमाणोत्तरायणःश्रियान्॥तत्रापिष्टमपस्तः॥तत्र
नंदानयोदशीचेतुर्दशादिनक्षयान्वतेयेत्॥शुक्रनिवारो॥भरणीकृतिका २२
रोहिणीजयात्॥आश्लेषादीन्मेषामृतमघाधनिकोत्तराहोदिपंचकनिपुष्प १०
एणिच॥त्रिपुष्करश्चविषमचरणाधिभद्रानिधियोदिसुरगुरुशनिस्मापु
ष्प

त्राणांवासरेतदानीपुष्करः॥सचहृदो नष्टेहतेमृतेचत्रिगुणफलदः॥द्वयोर्योगेहि
पुष्करःसोपसाज्यः॥व्यतीपातवेद्यतीपरिधांश्चविष्टिच॥चतुर्थोष्टमद्वादश
स्त्रचंद्राश्चसाज्याएव॥रोहिणोमृगपुनर्वसुपूर्वीतराचिन्नाविशाखाअनुराधा
पूर्वाषाढोत्तराषाढानिजेष्टदशानि संभवसाज्यानिभौमवारोपि साज्यद्वयमे
गुरुशुक्रास्तपोपमतमासाः॥सचेदाज्याः॥मन्त्रादिपुगादिसंक्रांतिदर्श
पुनकिमपिशोच्यं॥नंदायांशुक्रैवतुर्दशांनिजन्मप्रसरि नक्षत्रेषुचैकोहि
ष्टमपिनिषिद्धं॥साक्षादेकादशोहेतुनकोपिनिषेधः॥पुगादिमन्त्रादिसंक्रांति
मावास्यासुप्रेतकार्येषुनःसंस्कारेनकिंचिज्ज्ञेयं॥साग्निकस्यपुर्णशरदाहेक
तेपश्चात्तद्दहन्नामेपुर्णशरदाहेर्धदग्धकाष्ठानिनिर्मथ्यतंदहेत्॥तादृशका

३६८३

आ.शो.
११

ब्रामवेयथाकथंचिद्व्यातदस्त्रिमहाजलेक्षिपेत्॥ एवमन्येषामपिबोध्यः प
तिपद्मोरेकस्मिन्कालेदहनेप्राप्तेसमानवर्णानांसधर्माणांपत्नीनांपसासह
दहनंकृतोदकपिंडादिकंपृथगेवपतिपूर्वं॥ असवर्णोदीनांचदहनमपिष्ट
गेव॥ सवर्णानांसमानधर्माणांसपत्नीनामपिसहैवदहनंकृतोदकपिंडा
नादिज्येष्ठक्रमेणपृथगेककर्म॥ असवर्णानांतुदहनमपिष्टयगेवपितापु
त्रयोःसमानधर्मयोःकपालाग्निनादाध्ययोरोहःसहैवा॥ उदकादिपितपूर्वं॥
असवर्णांसवर्णोसमानयोस्तुपृथगेवसर्व॥ भ्रातृधर्मणामपितथामतानां
सहदाहःउदकादिज्येष्ठपूर्वंपृथगेवसर्व॥ असवर्णोदीनांतुसर्वंपृथगेव॥ पुं
लांभ्रातृणांस्त्रीवाल्यानांचदहनेखननेचैवांभर्तासहैकचित्सारोहणंसर्व

सहर्षयोः
धर्मः

जातिस्त्रीणांपतिव्रतानामुचितं॥ प्रशस्तंचादिनैकगम्यदेशस्त्रासाध्वीचैकत
निश्वयानंदहेत्वामिनंतस्यायावदागमनंभवेत्॥ ततोयेहिउदक्यायामतेभर्त
रिवैहिजाः॥ तस्यास्तुमरणार्थमस्त्रापयेदेकएकं॥ क्षत्रियादीनांदेशान्तरमते
पत्नौपृथक्क्रियामचारेहणमपितच्चतसादुकाहयमुरसिधत्वाकार्यं॥ पृथक्
चित्सारोहाणांस्त्रीणांनभवेत्॥ एकचित्सारोहणंचसवर्णानामेवस्त्रीणां
असवर्णयास्तुपृथक्चित्सारोहणमेवाददंचगर्भिणीवालापसास्रुतिकारज
स्त्रापतितामभिचारिणीभर्तुदृष्टमावाभिर्नैकार्यं॥ तन्नाचारेहणेन्निदिना
माशौचं॥ रजस्वलापियदिशकालवशादिनातंदेवानुगंतुमिच्छतिनशुद्धिं
तोक्षतेतदासाएकद्रोणपरिमितग्रीहीमुसलेखहसतदाघातेनैवसर्वरतो

आ.शो.

१२

१४

११

निस्तौयं चमत्तिकाभिः शोचं हत्वादिन क्रमेणाग्निं शब्दिं शतिदशवागावोदत्ताणि
प्रवचनाञ्जुद्धिं लब्ध्वा रोहेत् । तत्र सह दहने पिंङ्गश्राद्धौ पाकैः कं काले कं कर्त्तव्यं
च भवति । एयं कं स पिंङ्गं स पिंङ्गं करणं च नाष्टयं कुचिसारो हणे सर्वेष्टयं ॥ य
स्तु जीवत एव मत्तिवात्तां शुक्लास्त्रिया अनुगमनं कृतं तदेव धमेव तान्तरं ॥
णस्पि वानुगमादौ निमित्तत्वात् ॥ तस्य च तन्नाभावात् ॥ मरणं तान्तरं तन्नि
मित्तं अनागतं तज्ज्ञानस्यापि निमित्तत्वापत्तेरित्याहुः ॥ ११ ॥ शमशानायनीयमान
शवस्य शस्त्रं स्पृशेत् शस्त्रेण बाह्वने च ॥ कुंभे सलिलमादाय पंचगव्यं तथैव च
पुष्पगन्धैरभिमन्त्र्या पोवाचां शुद्धिं लभेत्ततः ॥ तेनैव स्नापयित्वा तु दाहं कुर्या
द्यथाविधीत्युक्तं ॥ सति कोदकं स्पृशेत् नैतदेव शस्त्रेण हि जराहेतुचांदायण

परकप्राजापत्यानिसमुच्चयेन तत्कृत्वादिः कृत्वा प्रेतास्तु निधुन विधिबद्ध
हेतुः तदभावे पाताशविधिः ॥ कर्त्तव्यं छिद्राधरो छिद्रोभयो छिद्रेषु छत्रयः ॥ अ
स्य श्वस्य शर्शने षट्ते ॥ अंतरालमत्तौ नवां खट्वा मरणे द्वादश ॥ निगडबंधन
मत्तौ षां च दश ॥ १२ ॥ रजकाघस्य श्वस्य षट् मरणे लेकस्त्रिंशत् छत्राणि ॥ अर्धर
ग्धेशवे चितेरस्य श्वस्य शर्शने कृत्वा छत्रयः ॥ एवमत्ताः पुत्रादयः पापिनः पित्रादे
प्रेतस्य प्रायश्चित्तप्रकरणे कृत्वा पापयोगं प्रायश्चित्तं कृत्वा प्रेतदहेयुः ॥ एवं क
र्त्तापि संभावितपापानां स्त्रीयानां कृत्वा छत्रयेण शुद्धिं कृत्वा दहनादिकं कुर्यात्
एवं विनैव प्रायश्चित्तं कृतदाहादिमर्थे भवति उभयोश्च नरकः ॥ अत्र मरण
काले वैतरणीधेनुदानं ॥ अतः धेनुदानं ॥ गोमूत्रं लहिरिस्त्राज्यवासी धान्यं

अनिवा॥ रोषं लवणमि साहः दशदा नो प्रकृतितां १० तिलपूर्णताम्रपात्र १३
 आ. शो. १३ दशदा नि अवश्य कार्याणि ॥ तत्करणं विने वप्रेते पुत्रादिभिः प्रेतो देशे ततानि
 कार्याणि ॥ देशं तं रणे पराकृष्टयमदौ कृत्वा निवाहं लादहेतु ॥ तथा दूरदेशं त
 स्नाते मरणजीवनयोरनिश्चये पुनः पुनः पर्यालोच्य सर्वथा जीवद्वा नो यामश्च
 यमाणायां पूर्ववत्कृत्वा एकविंशत्यर्थादूर्ध्वं मध्यमवयस्के पंचदशाष्टादूर्ध्वं अ
 पारवयस्के द्वादशाष्टादूर्ध्वं चादशयुगलमेतन्निशंक्य निवाहं तत्कमरिकासं
 स्कारं राक्षसापूर्वं पत्न्या सह विवाहं कुर्यात् ॥ अथ गृहात् श्मशाने शवानयन
 प्रकारः ॥ तत्र विप्रप्रेतं नगरपश्चिमहारेण ॥ क्षत्रियमुत्तरहारेण वैश्यं प्राक् १३
 द्वादशेण शूद्रदक्षिणहारेण पुत्रादिभिर्निःसार्य सर्वसंविदसंगो ना अनुगमनं कुर्यात्
 (प्राक्प्राशः कुर्यात् प्राग्निं कृत्वा द्वादशौ चारिकार्यं) एवं कृते पुनः समागतश्चेत्तं च तत्कृते निमज्जतस्य जातं च

युः ॥ यस्य तु गामादेरेकमेव द्वारं तत्र ते नैव ॥ तत्रापि दिक्ष्वयमोत्सवः ॥ एवं द्वार
 मावेपि जीवतस्तु नयने नदिगादिनियमः ॥ गृहगामाद्यभिमुखं च प्रेतं न नयेत्
 अनुगमनं च मुक्तशिखेरधः कृतौ परिवस्ते श्रवणं ज्येष्ठानुक्रमं वा यो यो ज्येष्ठः
 स स प्रथमं योयः कन्यायां स स पश्चादिति क्रमेण ॥ शवश्च न्योनदग्धव्यः निः
 शेषश्च नदग्धव्यः शववस्त्रं च श्मशानवास्यर्थे परिस्राज्यं ॥ प्रेतस्य केशश्मश्रुन
 खादिवापयित्वा तत्र तेनानुलिप्य नलदमात्तं कंठे कृत्वा गंधपुष्पाद्यो रत्नं कस
 दग्धव्यः ॥ दिनमृतस्य दिवैव दाहः ॥ रात्रिमृतस्य रात्रौ वैव ॥ दिवा वा रात्रौ वस्त्रि
 तः शक्यं यूपितस्तद्दाहं पंचगव्येन शयस्त्रापनं प्राजापत्यं च कृत्वा कुर्यात्
 लेके वपनं न रात्रौ कार्यं वपनं विना रात्रौ दाहः ॥ वपनं तु प्रातः ॥ ततो दाहं ति

आ.शो.
१४

घटस्कोटादि कुर्युः॥ शिखाविपर्यये पितृस्वनादिति॥ एवं दाहानंतरं चितामप्रदक्षि
णमावृत्त्यष्टौ तैर्नक्षत्रैः समाणा आगच्छन् एकं पाषाणं खड्गं गृह्यत्वा महजला
शयं गत्वा तत्र शरीरं प्रक्षाल्य वस्त्रं संशोध्य पुनः सवैरास्त्रांश्चाम्य संशोध्य
चिंत्य सममोदकानां मातामहयोः परमपुरो रप्रताडहित्वा भगिन्योश्चावश्यं
द्वयं दक्षिणामुखा अमुकगोत्रनामाश्रेतस्तप्यत्विति मंत्रेणांजलिना पाषाणे
संक्षालयित्वैव युः॥ अत्र स्नानोदकदाने अपनः शोच्य चेदधमिति मंत्रेण। स्नानमे
व तेन मंत्रेण सन्नेह्यतां तु मंत्रो नास्ति। मंत्रप्रताख्यस्य भगिनी स्वस्ती यथा उपस्य
शुचि पाध्यायं जकराजमा तुल्यमात्स्वत्वाद् नो उदकदानं कृताकृतं॥ ब्राह्मसत्रे १४
स्वचारिप्रतिपत्तिरुक्तं ब्रह्मपाखंडि चौराश्च नोदकं दधुः॥ ब्राह्मण्यथा कालमनुपनीताः

५२

व्रतिनः प्रक्रान्तप्रायश्चित्ताः चौराः सुवर्णतत्समद्रव्यापहारिणः ब्रह्मचरिणामपि
मातापितृपितामहमातामहगुर्वोचार्योपाध्यायानां उदकदानं कार्यमेव तत्तदाशो
चं च॥ व्रतिनस्तु तत्समासुतरं उदकदानं त्रिरात्रमाशोचं च॥ स्पर्शनवहनद्राहपिंज
नं अग्निं न कुर्वुः॥ ब्रह्मचार्यपि पित्रादीनां कुर्यादेव अस्पृश्यादिदाहे आशोचैपिक
र्मस्त्रोपांस्तत्संबद्धं चोदकदानमेकवाससा आपस्येनैव॥ धनियवैश्ययोस्तत्त
रीयमपि॥ तोचोदज्जुखप्राज्जुखतया जलदानं कुर्युः॥ शङ्खे त्वनियमः॥ तत उदक
दानोत्तरं पुनः स्नानं वस्त्राणि निष्काश्यान् वजात्तत एव कर्मप्रदेशोत्तिनात्तत्सत्रादी
कुलं दाहः पूर्वातिहासैस्तमस्वास्पृश्यादाहे अस्तपयंतं रात्रिदाहे उदयपूर्यंतं बहिर
वमदुशाहृतं ममोस्ति॥ वस्तुनाशतो विप्रानुमत्ता तदेव वा न पूर्वंगृहं गत्वा नि

१९

६५३

वपनाणिशनेभैश्चित्राचम्यामुदकगोमयमणिप्रवालादीन्मंगल्यान्यथासंभवं
 स्थवाद्द्वाराश्मनिपुदं निधायगहंविशेयुः॥निवपन्नभर्णोक्तं॥ततस्तद्नेत्रपवसे
 युःतत्राशक्तौकीर्तान्नेनापाचितलब्धेनवाग्यगहपक्वेनैकेनैवहविष्मान्नेनवर्तैर
 न॥तत्राशौचंमावत्तमाषमांसापूपमधुरलवणदुग्धतांबूलक्षारगणिवर्जयीरुन॥
 क्षारगणिवर्जितमुद्गादनेशैर्भस्मस्येगोधूमकोद्वैधाभ्याकैर्देवधान्यैश्चशमीधान्यैश्च
 तथैश्वर्यं॥खिन्धान्यंतथापण्यंमूलंक्षारगणःस्मृतदल्लुक्तानि॥कैस्त्रिस्तैर्धवंभ
 क्षमिसाङ्गः॥स्त्रीसंगोदशनादिघृतादिहसनसंतोषरादनोष्णसनानिलजेषु॥
 वात्सल्यद्वारात्तुरवर्जैर्तण्डुलानिर्मितकटाद्यास्ताणभस्माविवष्टयकटवथकूशपीरंभासा
 रंश्च॥नकंभलाद्यास्तार्यामाजनादिरहितमेवस्तानं॥अस्थिसंचयनादूर्ध्वं पुन

१५

अतिरिक्तानांशय्यासनादिभोगोस्तेव॥स्त्रीसंगस्तुन॥अस्त्रिसंचयनंदाहदिर्नोदा
 रम्यप्रयमद्वितीयत्तायसप्तमनवमेवागोत्रैःसहस्वस्वगृहोक्तप्रकारेणकार्यं
 तत्रैकपादद्विपादत्रिपादनक्षत्राणिदातृजन्मभूतत्रैचवर्ज्यं॥पालाशास्त्रिदाहयोः
 सद्यःसंचयनं॥यद्वाविप्रस्यचतुर्थैस्तत्रियस्यपंचमेवैश्वस्यनवमेशदस्यदश
 मेध्वंतेषांगंगांभासेक्षेपःतीर्थानिरेखा॥अरण्येद्यक्षमरुतेखननवा॥अस्त्रीयम
 कुलस्तृप्तनीलावांशायणं चरत्त्रिदिवयान्यस्यापिनयनेतुमहापुण्यंआशौचम
 भैस्वगोत्रैःसहभोक्तव्यं॥दिवैवसकृदेव॥भोजनं च प्राणिषु मयपानेषु पपी
 पुष्टेषु वा कार्यं॥दाहदिनमारम्यदशपितृदशदिनानंदर्भोनास्तासोभैर्नोदेयाःअमं
 नकं॥अनुपनीतानांकेवलनायामेवमुविश्रान्तियादीनांतुनवर्शनांतंनवा॥दशम

स्वाशोचांसदिने प्रथमेहनिबोदेशोयः कर्त्तापद नरायादिदशाहंतंतदेव एतदन्त
 मव्यसयेयतोव्यसयास्ततः पुनरावृत्तिः तन्न तंदुःखमुख्यास्तदभावेकः तमः इशकति
 लेमिश्चसक्तबोविएषुप्राहेपितशर्वस्वधाशरीनुशशाः पुष्पधुपदीपदानशोमंनो
 नपदनीमाः॥ अहोशोचतुप्रथमे एकः द्वितीये चत्वारः तृतीये पंचति क्रमो बोध्यः पत्न्याः
 कर्त्तृत्वेरनोदर्शने जाते तदंते कुर्यात् ॥ कर्तुरस्वास्थ्येन सवर्त्तक्रियावर्त्तनीयापि इदा
 भाशो प्रसक्तं तरादर्शपाते मातापितृव्यतिरिक्तानां सर्वदशाहकृतमाह्वयते नैव स
 मापनीयं ॥ मातापितृविविधे तु अहमभ्येदं दद्याते यावदाशोचमभ्युत्थेष्टवपि इदा
 नं नापकर्षः ॥ त्रिरात्रं स्रुतं सति तु अन्नेनामिव तयो रथाह्वयसर्वत नैव समाप्यंश्च
 द्विसुखस्वाशोचांत एव ॥ मादनरत्नपादि जातयोस्तु अहोर्ध्वमपि दर्शपातेन विज्ञो

स्तत्र समाप्तिरो रासेने सुकृतं तदयुक्तं ॥ देशाचारद्वयवत् ॥ दशाहं जेतपिंङ्गुहो अ
 स्तात्वा मुक्तो असपिंडस्त्रिरात्रं प्रायाश्च तं सपिंडस्योपवासः ॥ मलाद्विपुणं प्रेतक
 संकुर्वता संचयनादयो कुस्नीसंगे कृते चोदययं ॥ ऊर्ध्वं कुरु जयं ॥ अन्नेनामाशो
 चिनांतदवाक् त्रिरात्रं तदंते उपवासः ॥ यत्र पुत्राचसंनिधाने विप्रकृष्टाधिकारिणा
 पिंडदानरूपक्रियारब्धा ॥ तत्र मभ्येसंनिष्ठं सन्निधाने विविप्रकृष्टे नैव दशाहं
 ताकार्यं ॥ एकादशाहदितुसंनिष्ठं अधिकारिणेव ॥ राहमात्रौ च अन्नेन कृते तु स
 निष्ठं सन्निधाने संनिष्ठं नैव नवश्राद्धादिकार्यमिति मिताक्षरदयः ॥ दिवौदासी
 येतु ॥ असंगोत्रः संगोत्रोवायो गंधधातुस्त्वेनरः ॥ सोपिकुर्यान्नवश्राद्धं शुद्धोत्तुदश
 मेहनीत्सुकृतं ॥ विदशस्त्रितुपुत्रेकास्मातिक्रमोपि सपिंडं न पुत्रेणैव कार्यं ॥ न सन्नेः

कनिष्ठपुत्रादिभिस्तु स्वकाले ज्येष्ठानुज्येष्ठानामसंभवे सर्वमवश्यं कार्यं ॥ श्रद्धास्पामं
 न्नकंसर्वं हि जवत् ॥ सर्वगौत्रे अज्ञातेनामेव कार्यमिति स्मृत्यर्थं सारः ॥ अन्नवयोधि
 कमरप्येतत्कन्यायसासपिंडानां दशमेहनिमुंडनं केचिद्विद्वदिति ॥ मातापित्रावा
 र्येषु मतेषु नियमेन तत्कार्यं एवं मतेरिह ॥ तेल्लिया अपि ॥ राहांगभरं राहकर्तुं
 प्रथमदिने तदुक्तं ॥ तच्च एतस्मिन् तस्य रात्रौ दाहपि द्वितीयप्रातः काल एवा न तु एतौ
 क्वचित्तु ॥ सर्वपुत्राणामिह कर्तुं ॥ मदनपरिजाते तु प्रथमदिनकृतवपनस्यापि रा
 मुपुनर्वपनमिह कर्तुं तत्र प्रमाणं मया ॥ ततो दशमेहनि पूर्ववत्स्मृत्यदिग्दृश्यं
 द्विचक्रत्वारंगोसर्वपतिलकत्केन साक्षिरस्नानं कृतवानववस्त्रे परिधाय पूर्वप
 रिहितवस्त्राण्यसंज्ञाश्रितेभ्यस्तत्त्वा सुवर्णोद्दिनमंगलादीनि स्मृद्वा गृहं प्रवि

श्वेकादशाहे एकोद्विंशं कृत्वा प्रेतोद्दिशेन छात्रोपानयनं व्यावजनादिकमन्यच्च तदि
 द्द्विमेभ्यो दत्ताष्टोत्सर्गं कृत्वा तदपरिभुक्तवस्त्रादिविप्रेभ्यो दत्तासवसां कपि
 तां च तत्स्वस्त्ययनादिकुमुः ॥ ततो विप्रउदकस्पर्शेन क्षत्रियो बाहनायुधस्पर्शे
 न वेश्यः प्रतोदस्पर्शेन शूद्रो यष्टिस्पर्शेन श्रम्यति दयं च शुद्धिः क्रियाकर्तुं रवः ॥
 देवराजकृतो यष्टिपटुतो दशसपिंडकालाः ॥ एकादशे द्वादशे त्रयोदशे
 दिने तथा निपक्षे वा निमासे वा षष्ठे चैकादशे कथं वा ॥ वत्सरांते यकुपोद्वा नयो वेश
 ति मेदिने ॥ इदं पूर्वदिने चेति दशकालाः प्रकीर्त्तिताः ॥ तत्रैवान्यत्रासपिंडीकरणाय
 कर्पश्चाश्लो वृद्धो वा अपकर्षपक्षे प्रथमवर्षे पितृसंवत्सराद्वा प्रति संवत्सरं चैव
 मिति याज्ञवल्क्यवचनेन सपिंडीकृतविधानं च ॥ ॥ अथेतेषामाशौचानि ॥ त

त्रोपनातमरणे सपिंडस्य विप्रस्य दशाहं क्षत्रियस्य द्वादशाहं वैश्यस्य पंचदशाहं ब्रह्मस्य षोडशवर्षं पूर्णसपिंडमरणमासं ॥ स ब्रह्मस्य पक्षं ॥ सर्ववर्णानां दशाहमेव वा ॥ दशानीतनाशेष्टं द्वादक्षत्रियं वैश्यपरिगृहीतश्चायमेव पक्षः ॥ दशाहं विप्रया न्यूनाशौचकालास्तु युगांतरविषयाः कलिनिषिद्धा इति माधवः ॥ सीदकुडुंबादीनां प्रतिग्रहादियोग्यतामात्रसंपादका इत्यन्ये ॥ सीदकानां त्रिरात्रं ॥ गोत्रज्ञानामेकाहं ततो यावज्जन्मनामस्तानमुपनीतमरणे स्नानमात्रं ॥ अत्रेदं बोध्यं ॥ यत्राशौचं तादृक्छादष्टमस्तेन सप्तमपर्यंतं स्पृजनं नेमरणे वा त्रिरात्रमेव कार्थं ॥ सप्तमपर्यंतं स्पृसपिंडं रुद्रसततित्वाभावेन सपिंडत्वाभावात् ॥ जायमानं म्रियमाणं विशेषणमेव सापिंड्यं न कर्तुं विशेषणमिति ॥ ब्रह्मसमं प्रति लोमानां सतादीनां च

द्वहर्णसंकरादस्फुटैरिति माधवः ॥ न तेषामाशौचं किंतु मज्जापकर्षणार्थं स्नानमात्रमिति विस्तृतिश्चरः ॥ अथातिक्रांताशौचं ॥ दशाहं परिमासं नवाहं पूर्वमरणज्ञाने त्रिरात्रं ॥ तत आषष्ठं पक्षिणी ॥ तत आनवममहः ॥ ततः स्नानोदकदानाभ्यां पृष्टि एव वर्षे वर्षादूर्ध्वमाप्तवमात्रमिति विस्तृतिश्चरः ॥ वस्तुतो नवममासानंतरं यदा कदाचिज्ज्वले स्नानोदकदाने भवत एव ॥ माधवमते तु त्रिपक्षादवीक्ष्यते ॥ तत आषष्ठं पक्षिणी ॥ तत आषष्ठादहोरात्रं ॥ तत ऊर्ध्वं स्नानोदकदाने इति बोध्यं ॥ रुद्रधरस्तु सपिंडमरणे दशाहं घनंतरं षण्मासाभ्यंतरं स्नानेऽहं ॥ ततो नवमासपर्यंतं पक्षिणी ॥ ततो यावद्वर्षमेकाहः ॥ ततः स्नानोदकदाने दशाहं ॥ एतच्च त्रिरात्रादिकं समानदेश एव देशांतरे तु मृतस्य दशाहं घुतं मरणस्थाने स्नानमेवेति विस्तृति

श्वरादयः॥ अथ वस्तु देशांतरस्य मरणोत्तिरादिप्रागुक्तं व्यवस्थयेव॥ सद्यः शोचंतु
 समानोदकं विषयमिहाह॥ अन्नविज्ञानेश्वरमतं मुक्तं॥ प्रसहं योजनद्वयं गच्छन् पु
 रुषो यन्नमृतवार्तामाशौचकालमप्येवापचितुं न शक्नोति तद्देशांतरं॥ तथा च वि
 प्रसदशाहाशौचिनो विंशतियोजनैर्देशांतरं॥ अत्रियादीनां चतुर्विंशतित्रिंशत्
 षष्टियोजनैरितिकेचित्॥ कस्तुतोभाषामेदसहितमहानराभवधाने केवलतद्य
 वधाने च देशांतरं॥ तदभां विप्रस्यत्रिंशद्योजनोपरि देशांतरं॥ सत्रियवैश्वयोश्चत्वारिंशद्योजनोपरि
 षड्दस्य षष्टियोजनोपरि॥ अन्येषां स्वनाक एव॥ तन्न पित्रो
 मरणोदशाहाद्यनंतरं तानि शवणादिप्रमत्तिदेशकालाविशेषात्संपूर्णमिवाशौचं
 मातुः सपत्न्या स्त्रिदिनं॥ दंपत्योः परस्य रंदेशकालाविशेषेण संपूर्णमात्रसपत्नी

१९

देशकालविशेषेण संपूर्णं

पर

नां च पुत्रादेः सपत्नीनां च परस्परं मरणमिति स्मृत्यर्थे सारं॥ अन्नमृतं मय्यमिहा
 ह॥ इदमतिश्रान्ताशौचं सर्ववर्णसमं अनुनीतमरणमिति नमप्येवं॥ इदं च सर्वमाशौ
 चं आशौचपरिच्छेदककालमप्येव शवणे वशिष्ठेरेव दिने गच्छति पित्रोः प्येवं॥ असक्त
 तिक्रान्ताशौचं नास्तेव॥ तन्नपि पितुः स्नानं मवसेयं॥ इत्यतिश्रान्ताशौचं॥ अथाचा
 र्योद्यशौचं॥ आचार्यमातामहे च मनेत्रिरात्रं॥ ग्रामांतरमरणे पक्षिणां लेके अनु
 पनीतदोहित्रमातुल्यो ग्रामांतरं स्नानं अतिनिर्गुणयोश्च उपनीतदोहित्रभाणि
 नेयमरणोत्तिरात्रं॥ अनुपनीतयोस्तु पक्षिणी॥ उपनीयवेदाध्यापक आचार्यः॥
 स्मार्तकर्मनिर्वाहकोपाचार्य इति स्मृत्यर्थे सारं॥ बृहदुच्यते मरणोपनिषत्स्तिरात्रं
 ग्रामांतरे पक्षिणी॥ तद्गृहवर्जितं तत्पिंडानामेकाहः इति स्मृत्यर्थे सारं॥

~~नमो भगवते वासुदेवाय~~ तद्दहवर्तिनामपि पितृव्यादीनामेकाहस्य १
 नतनोभयत्रापि मूलं चिंत्यं ॥ ग्रामान्तरैस्तानां ॥ भ्रातृणां पक्षिणी ॥ स्वर्गहमरणे त्रिरा
 त्रोग्रामान्तरैरेकाहः ॥ अगुणवत्स्यैकनामे एकाहः ॥ ग्रामान्तरैस्तानां इति स्मृत्यर्थ
 सारः ॥ असंतनिर्गुणायामेकनामपि स्नानमेवासंस्कृतं भ्रातृमरणे भाग्या अ
 धिवं व्यूहपुत्र्याः पित्रोर्मरणे त्रिरात्रं ॥ भ्रातुः पक्षिणी ॥ स्वर्गहम्रातृमरणे त्रिरात्रं
 इति षडंशतो ॥ ग्रामान्तरैरेकाहः ॥ सादि ॥ पितामहपितृव्यामरणे स्नानां अमृदाया
 स्तुपुत्रादिवद्दशाहाद्येवापक्षिणाश्वार्थस्तु ॥ दिवामरणे आपामिवर्तमानाहृद
 ययुक्तामध्यगता रात्रिः ॥ रात्रिमरणे व्यवमेवेति विस्ताने श्वरादयः ॥ हरदत्तस्तु सार २
 निरुत्तरं चाहो रात्रिमस्याह ॥ अतएव सारस्वामानि शाद्वयगते दिवसो व्यवमति ॥

माधवस्तु अग्रताया अपि मरणे पित्रोस्त्रिरात्रमेवाह कालाजिनव्यात्र ॥ एवं भ
 गिन्योः परस्परं चैवं मरणे पिपक्षिणी ॥ स्वर्गहमरणे त्रिरात्रं ॥ ग्रामान्तरैरेकाहः ॥ इ
 ति षडंशतो ॥ भ्रातृलेख्यहमते त्रिरात्रं ॥ अमृत्रपक्षिणी ॥ एकएत्रेव तु पनीत
 मरणविषयं निर्गुणविषयं ग्रामान्तरविषयं च भ्रातृगानामरणे पक्षिणी माता
 महामरणे पक्षिणी ॥ एवमेव सापक्षमात्ततभ्रातृतभृगिनीतद्वहिततदपसेष
 याशौचं पितृपत्न्यः सर्वाभ्रातृतभ्रातृरोमातृत्याः तभृगिन्योमातृस्वसारः ॥ तद्
 हितरश्च भगिन्यः ॥ तदपत्न्यानि भागिन्येति सुमंतुस्मरणात् ॥ तद्धिमातृगम
 नप्रायश्चित्तस्य तत्परिणयतदुपगमादिप्रायश्चित्तस्य तदाशौचदिः तत्सापि अ
 स्मत्तत्तिदेशं करोति अत्र प्रथमवाक्ये यन्निरूपितं तत्सपक्षमात्तत्तं प्रत्येकाशौ

वंसापिंयातिदेशो न तस्मिन् प्रत्ययि एव तत्कन्यानां भागिने या स्वातिदेशोऽपि न तत्क
 न्यानां भागिने या कन्यात्वं यावदचनं वाचकमिति सिद्धं तात्पर्यमुक्तेरप्रयोजकत्वात्
 स्पष्टं चेदं संस्कारदायितो कोऽनुमेविवाहप्रकरणे इत्युक्तः ॥ पितृस्वस्मात्स्वस्त्रोऽ
 क्षिणा ॥ स्वगृहमरणत्रिरात्रमिति कल्प्यते ॥ उपनीतबंधुत्रयमरणे पक्षिणी ॥ अ
 नुपनीतमरणे निर्गुणमरणे वा एकाहः ॥ स्वगृहमरणे त्रिरात्रं बंधुत्रयं च पितृपि
 तृस्वसुः पुत्राः पितृमौतुस्वसुः सुताः ॥ पितृमौतुलपुत्राश्च विद्वेत् पितृबंधवाः मातृपि
 तृस्वसुः पुत्रा मातृमौतुस्वसुः सुताः ॥ मातृमौतुलपुत्राश्च विद्वेत् यामातृबंधवाः ॥
 आत्मपितृस्वसुः पुत्रा आत्ममातृस्वसुः सुताः ॥ आत्ममातुलपुत्राश्च विद्वेत् या आत्म
 बंधवाः ॥ ३ अत्र पुनस्तदहं कन्यानामप्युपलक्षणं ॥ पितृस्वस्त्रादिकन्यानामहं नामि

माः ५

२०

काहरतिकश्चित् ॥ यत्तु षडशतो ॥ पितामहयोर्मातामहयोश्च या भगिन्वस्तासां मर
 णे तस्य जानां मरणे पित्रोर्मौतुलमरणे तस्य स्त्रीमरणे पितामहमरणे च षडपौत्रा
 न्मौदोहिः ॥ याश्च पितृमरणे कन्यायाः पक्षिणी एवास्वगृहमृतो त्रिरात्रमिति सुक्तं
 तन्निर्मलं ॥ पितृमरणे मातुलवदशो च ॥ शालके उपनीते अनिष्टसंबंधे
 उपकारिणि वा एकाहः ॥ निवृत्तसंबंधेः उपनीते निर्गुणे वा स्नानमार्गं यामांतरं
 येवमेवाशालकसुतेनानां शालिकीनामप्येवं ॥ शालकरस्य पुंस्त्वस्याविवाहित
 त्वादिति कश्चित् ॥ तामातृमरणे स्नानं पितृस्वगृहे नामातृमरणे त्रिरात्रमप्यत्र
 क्षिणाति षडशतां तुक्तं तन्निर्मलं ॥ आचार्यस्य भाषायां सुतयोर्मरणे एकाहः ॥ एकया
 मत्वनवाः पक्षिणीति स्म सूर्यसारे ॥ उपनयनादवाचीनसंस्कारपूर्वकं वेदाया

२२

पक्षोमं नो पदेशकश्च गुरुसुमरणो आचार्यवराशोचमिति स्मर्य सारैः उपाध्याया
 नूचानयोर्मतयोरैकाहः॥ वैदेकदेशाध्यापक उपाध्यायः वेदांगध्यापकः सत्त्वास्त्रा
 ध्यापकश्चानूचानः॥ शिष्यस्यानिहनाध्ययनस्य बहुकालमधीयानस्य उपनीया
 ध्यापितस्य त्रिरात्रं गुरुणा कार्यं॥ निहनाध्ययनस्य पक्षिणी स्वल्पमधीतवत एका
 हः॥ एकस्माद्गुरुर्वहुकालं सह वेदमधीयानः सहाध्यायीतमरणे पक्षिणी॥ क्रुति
 जि अनिहतकर्मणि बहुलं श्रोतस्मान्नकर्तारि वा एकयाममन्ते त्रिरात्रं यामान्तरि प
 क्षिणी॥ अन्यथेकरात्रं यामान्तरि एकयामे पक्षिणी यात्येवेवं॥ श्रोत्रिये समानया
 माणे मैत्रा प्रातिवेशपादिनासंपन्ने त्रिरात्रं॥ असंपन्ने एकाहः॥ एकतरविशेषण
 मानरहिते पक्षिणीति स्मर्य सारैः सुमित्रे पक्षिणी स्त्रा असंणमित्रेन॥ स्मर्य सा

२३

२२ स्त्रा १

रक्ततस्तु भगिना भ्रातृ मित्रजामातृ दोहित्रदौ भागिनेयशालकतस्तु तेष्वसर्वेषां
 पुत्रघः स्नानमिताहुः॥ तेन सापत्न्यमगिन्यादिमरणे भगिनामरणवदेवाशौचं द
 तितदाशयोल्लभ्यते इत्याहुः॥ अनौरससन्नेत्रजादिषु जातेषु मतेषु बाजक्षेत्रिणोऽपि
 त्रिजोमभिन्नव्यभिचारितासु पत्नीषु प्रसूतासु च पूषाधरपत्नीस्त्रिरात्रं॥ पित्रा
 दनातुयाकन्यास्वातन्त्र्यादन्यमाश्रिता ययाश्रितवती भयस्तस्याशौचं न्यहं न
 हं मतायां वा प्रसूता स्वयं॥ अथ श्रुतयोनिः पाणिग्राहकगोनैव पितृवैश्मनि
 पानारो रजः पश्यन् स संस्कृता प्रसवे मरणे तज्जुमाशौचं नो पशाम्यति इति शंखः
 असपिंडदत्तक्रीतयोर्मरणे ज्येवं पितृपति सपिंडानामेकाहः॥ दत्तकस्य पुत्रयो
 त्राणां जनने मरणे वा सपिंडानामेकाह इत्येके। असंनिधाने सर्वणलेवापितृप
 यांतां वैषम्यमिति निश्चयः॥ १५ प्रादक्षिण्ये निश्चयेदं गता समाश्रिता तत्तत्संस्तुतां सांख्ये वाश्रितवती स्वयं॥ १६

लोरेकाहः॥तदासपिंडानांस्नानमात्रं॥पिआदिमरणदावपिदत्तकादीनांत्रिरात्रोस
 पिंडस्वेवदानादिनापुन्रीकरणेत्तुपरस्परं दशाहमेव॥मिन्नवित्तकसोदरेजातेएका
 हः॥मृतेत्रिरात्रोस्वगृहेउदासीनासपिंडमणेधकोएहः॥स्वस्वामिकगृहेऽसपिं
 डमरणेएकाहः॥स्वाधिष्ठितस्वस्वामिकगृहेउदासीनासपिंडमरणेन्यहमितिमा
 धवद्वतिनिर्णयसिंधी॥अशोचप्रयोजकसौंधिनस्वगृहेमृतेत्रिरात्रो॥मंडला
 धिपतिमरणेएकाहः॥देशाधिपतोस्वग्रामाधिपतोचसज्योतिः॥दिनेमृतेदिनरा
 त्रिमृतेरात्रिः॥इदंचाचार्यादीनांत्रिरात्राघाशौचमन्यस्मिन्नेतेष्टिकर्तारः॥यदा
 तुतेनैवातेष्टिः॥क्रियतेतदादशाहमेवाग्राममध्येमावच्छ्रुमस्तितावदग्राम
 स्पाशोचंगृहेमृतेपशावप्येव॥एवद्विजगृहेशुनिमृतेगृहस्पदशरणमशौचं॥

२३

शूद्रमरणेमासं॥पतितमृतोद्धिमासं॥मृतंछादिमृतोमसचतुष्टयं॥तज्जुहोद्वयशु
 होवश्यंते॥दासानांस्वामिमरणेस्वजातीयाशौचं॥मृतेस्वामिन्यात्मीयमितिबिष्णुस्म
 रणात्॥सपिंडरमणेस्वामितुल्यमाशौचंप्रतितीमदासादेस्वाशौचाभावएवाअ
 नुज्ञेभ्यनदासानामितिबिष्णुके॥दासान्ध्वगृहेजातकीतलध्वरायोषागतअ
 काशान्नमृतस्वाम्याहितामहाऋणमोक्षितयुद्धप्राप्तपणजिततवाहमिहकप
 गतदास्युद्धाहेनप्राप्तदासत्वकभक्तादासआत्मविक्रयीप्रन्नस्यासिवताश्चित्तप
 चदशदासाः॥युद्धिमृतेसघःशौचंस्नानमानां॥अंसकर्मवितदेवपुत्रसत्त्वपु
 त्राद्यभावेनतदपोसाहुः॥यत्तुयुद्धेतितकालांतरमृतःतस्येकाहः॥असंनिधौस्ना
 नमात्रमितिमाधवः॥यस्तुचौरादिभ्योगोस्त्रीब्राह्मणरक्षार्थप्रवृत्तस्तेहेतःतस्याप्य

२४

करिनां महादूर्ध्वपुद्गलतस्य मरणे पराङ्मुखहते पुद्गले न हते त्रिरात्रं सप्त रात्रादूर्ध्वं दशाहमिच्छा दुःपुद्गलतस्य सघः शोचत सत्त्वाष्टयकृचिसामन्वारो हणो ह्यंतस्य त्रिरात्रं माशो चंत न विषये मर्तुरपि न ह्येण विंदानं ॥ एकचित्तो तु तस्या अपि सघः शोचंत एव मन्त्रा विमर्तुराशो चोत्तरमन्वारो हणो न ह्येव तस्य आशो चं स ह्यमने तु पूर्णमेव स पर्वसंस्कारादिकृत्वा त्रिरात्राशो चं प्रयाणादौ काममरणे सघः शोचंत प्रापश्चिंतार्थमस्मादिना मरणे त्वेक रात्रि अचिकित्स्य महारोगपाडिता भान्ता मरणे त्रिरात्रमिति जटनं विना संभ्रमं त्रिरात्राद्याशो च निमित्ताचार्य मरणे दोषाति कान्ताशो चं नास्ति ह्यनोदकदानेन एवेति ह्यधरः ॥ त्रिरात्रादि मध्योक्ताने तु स्वशोचणे वशुहिर्बोधा ॥ क्षेत्रज्ञादिष्वेकादशमुपुत्तेषु जातसंतानेषु मृतेषु च मातापित्रोस्त्रिर

क्षेत्रज्ञानामपि मातापितृमरणे त्रिरात्रम्

त्रौ एकमात्रकयोर्भिन्नपितृकयोर्भात्रोः परस्परजननमरणयोः स्वमातृजातकं सं पूर्णमाशो चंत यो मरणे प्रसवे च पितुस्त्रिरात्रं ॥ तत्सपिंडानां तयोर्मरणे एक एव माशो चंत हि न वर्णागमिनी सुभार्या स्वाशो च भावः ॥ उपसर्गमते सघः शोचंत स्य विष्कोटका बहिर्गता सा उपसर्गमते ॥ ततः परं त्रणपाक परंपर्यामते न ह्यमिति वदमानो पाध्यायाः ॥ अत्रिमेकप्रपतने वीराध्वप्यनाशनो दीक्षितानां च सर्वेषां सघः शोचंत विधायतो कारणं ह्यवदस्य तन्नैव मरणे एक रात्रमाशो चं ॥ इत्याचार्याद्या शोचंत ॥ इदं चाशो चमाहिताग्नेः परमे संस्कारदिवसप्रभृति नैपाक्षिक पर्वत प्रेतकार्ममप्यस्यैव मेवांश्नाहिताग्नेस्तु मरणदिवसप्रभृति संध्यनंतु प्रथमे हि द्वितीये हि त्रयादिनाविहितमुभयोरपि संस्कारदिवसप्रभृति नैपाहिताग्नेोपि तदिदं शत

रम्तेतत्सञ्ज्ञादीनामासंस्कारोपक्रमाराशौचंनान्ति॥संस्कारदिवसप्रभृतितुसर्वेषां
पिंडानां दशाष्टाशौचंभवत्येवमुक्तं॥आदीनांस्वस्वाशौचंभवत्येवाश्रनाहिताग्नेस्तु
शांतमरणेअतिक्रांताशौचंपूर्वाकंभवत्यमरणश्रवणानंतरमेवकाये॥अना
हिताग्नेस्तद्धिनेरावजैस्त्रिपालाशादिविधिनापुनःसंस्कारेपत्नीपुत्रयोर्दशाष्टाशौ
चं॥सपिंडानांत्रिरात्रंदेशांतरावतस्फादिनातत्संस्कारकरणेनप्राप्तमेवति
क्रांताशौचं॥आशौचमभ्येचतुर्यादिदिनेषुपुनःसंस्कारेषुपत्नीपुत्रयोर्दशाष्टाशौचवस
पिंडानांस्नानंत्रिरात्रंपुनःसंस्कारनिमित्तंपुनःसपिंडानामितिकेचित्॥आशौचानं
तरंपुनःसंस्कारेननिमित्तंपत्नीपुत्रामोहिरात्रांसपिंडानांप्रायश्चित्तभेदः॥पत्नीसंस्का
रेपत्करभ्येवंपुत्रवत्॥सपत्न्याश्चपरस्परंचैवदत्तिसहस्येति॥यस्यज्ञानदेश

गतस्य जीव न मरणान्तरनिर्धारणाभावात् द्वादशवर्षादि प्रतीत्यप्रतिफलितिराहः कि
यतो न जायिष्यतीति पुनर्बोद्धिं शरणं त्रिरात्रमित्यपि केचित् सविज्ञानां तु त्रिरात्रमेव प्र
तीक्षा च माता पितृविषये च द्वादशवर्षाणि कुर्वन्ते वा तु पूर्ववयसि अष्टादशमं च
वयसि द्वादशमं च त्रिरात्रं द्वादशमं विप्रतीक्षा वदुःशो पुत्नादिभिः पर्यालोच्य मरणानिश्च
यो अत्र द्वादशवर्षप्रतीक्षा न रम्या बहिष्कृत संस्कारानां रम्यता वक्तव्यतादीनां न क
र्मलोपः आशेषचमहणाभावात् इति स्मृत्यर्थे सारो मरणदिनादौ रम्यदशाहान्तः पु
नः संस्कारे तु सर्वेषां कालशेषरावा अत्र मस्याशो च सर्वेषां कर्मो नधिकारोऽप्यस्य
त्वं चाऽयत्तु स्वस्वाशो च त्रिभागादूर्ध्वोऽप्यश्वताः अस्ति संचयनानंतरं स्पश्यतावे
त्यादितत्सर्वं कलौ निषिद्धं अत्र एतौ मरणे त्रिरात्रं विमत्य पूर्वभागद्वये मृतौ पृ

र्वदिनं नमस्तेन तरे दिनमिति मिताक्षरा अर्द्धे एवात्पूर्वदिनं उदयपर्यंतं वा पूर्वदिन
 मिति स्वस्य सारं। तत्राचारद्वयवच्छा एवं जनने रजोदर्शने विबोध्यं। अथाशौचसं
 निपाते निर्णयः। तत्राजननाशौचमध्ये जननाशौचसमस्य स्वस्य के वा पूर्वणे वा सिद्धिः।
 मरणशौचमध्ये मरणशौचजननाशौचयोरन्यतरे समस्य स्वस्य के वा पूर्व्याशौचे नै
 वशुद्धिः। महाघट्याशौचमध्ये महाघटं त्रयाते तत्तरमेवेति गोडहरदत्तादयः प्रमे
 तु तत्रापि पूर्वणशुद्धिमाहुः। तथैकस्मिन् दिने सजातीयस्वस्य समान्यतरं निमित्तका यः
 शौचद्वयपाते विशेषात्तहणालालौक्यकर्मैक्याचासंपूर्णमेवाशौचद्वयं। एवमन्य
 काला आपकाशौचमध्ये अधिककाला व्यापि आशौचे प्राप्ते अधिककाला व्यापि पूर्ण
 मेवा एवं च जननाशौचमध्ये समस्य स्वस्याधिकान्तममरणशौचपाते विनष्ट

र्वेण शुद्धिः। त्रिरात्रादिप्रेताशौचमध्ये दशाहादि व्यापकजन्माशौचपाते तस्य
 पूर्वणशुद्धिः। मरणोत्पत्तियोगे तु गरीयो मरणमवेदितिकौमादिति शुद्धिविवे
 के कृतः। स्वस्याशौचस्य मध्ये तु रार्धाशौचमध्ये घटि न पूर्वणविशुद्धिः स्यादिति
 औशनसात्संपूर्णमेव जननाशौचं न पूर्वणशुद्धिरित्ये परार्कप्रभृतयः। युक्तं
 चैतत्। सतकादिगुणं शर्वशाब्दिगुणमार्तव। आर्तवाद्दिगुणास्तिस्रस्तौ
 पिशववाहक इति बृहन्निः। अत्र पूर्वपूर्वणनौतरोतरनिवृत्तिः। अस्पृश्यत्वाधि
 क्वात्। अर्धोधिककाला व्यापि न पूर्व्याशौचे यदि दशाहाद्याशौचंतदापि पूर्व
 शेषेण शुद्धिः यथा षष्ठमासे गर्भपाते सति कायाः षडहमाशौचंत अध्ये सपि
 दजनने तत्तत्सुक्तं स्वदशाहस्य पूर्वणशुद्धिः। यथा च चतुरहोतं विदेश

सुमरसोऽनुतिशेषेण शुद्धेः सत्वात्। पंचदिनाधिकमाशौचं तन्मध्ये दशाशौचपातेषु
 वंशेषां शुद्धिविधानं नवमदिनपर्यंतं। मैथिलसुपूर्वाशौचाद्वान्तराशौचासमा
 प्याशौचांतरपाते परेण शुद्धिः पूर्वोद्घातिततु पूर्वणसमाप्ये आशौचासदिने तादृ
 शाशौचपाते तु दिनद्वयधिकं मैवा। एतन्निशेषे निदिनमधिकं मिलाहः। तदयुक्तं आधि
 भागद्वयं यावत्सुतकस्य तु सत्तैके द्वितीये पतिते चाघात्सत्तका शुद्धिरिष्यते अतः
 ध्वं द्वितीया तु सत्तैका तास्तु विः पुनः। एवमेव विचार्य स्यात्तकैः सत्तैकांतरैः सत्
 दित्रसु पुण्यादि वचना निता नियदि समुत्तानितदा पुक्षांतरपरतयानेयानि न्वेत
 त्सह्ये आशौचां तेषां दियुक्तं। अथ यदि दशरात्राः संनिपाते पुण्यादशरात्रमाशौचमा
 नवमदिवसादिति बोधायनविष्णुप्रसूते पक्षांतरतस्य सत्वात् अथवा षष्ठे हनिप

छंतां-४

२७

मि३

तिताशौचांतरस्य पूर्व्याशौचां सदिनापेक्षया पंचाहान्यधिकानि नवमदिनपतितेश्च
 दशमदिनपातिते दिनद्वयमिति महद्देषम्यस्यात्। बस्तुतस्तानि मेलान्येवेति सुधियो
 विभावयंतु। एवं अहाधीशौचे अहाधाशौचांतरनिपातेषु तरेणेव शुद्धिरिति तदप्यु
 क्तमेवात्र प्रकृतमनुसरामः। इदं च पूर्वशेषेण शुद्धिविधानं नवमदिनपर्यंतं दश
 मदिने तद्वाच्यं दशाहान्तरपाते अधिकद्विदिनाभ्यां शुद्धिः। दशमरात्रौ यामावाशष्ट
 यां द्वितापस्योदयपर्यंतं दशाहान्तरपाते त्रिभिर्दिनेः शुद्धिः। तन्मध्ये यदि दशाशौ
 चांतरपातेन पूर्वणद्विरेण त्रिरेण वा शुद्धिः। तयोर्ध्वत्वात्। अहादिव्यापकाशौ
 चां सदिने यामावेशिष्टायामपि त्रिरेण वा घन्तरपाते दशाशौचासदिने रात्रौ वा या
 मावाशष्टयां त्रिरेण वा घन्तरपाते पूर्वशेषेण शुद्धिः। तदिनवृद्धिः। पक्षपडशतौ तत्रापि

दिनदृष्टिः कृतानिर्मलं यदा तु शिष्यादिः आचार्यादेरौर्ध्वदेहिकं करोति तदा तन्निमित्तं
 तदशाहशो चे सति यदिसपिंडमरणनिमित्तं दशाहशो च मापतति तदा तस्य न पूर्व
 णशुद्धिः। और्ध्वदेहिकानुष्ठाननिमित्तं स्याशोचस्पकमनिधिकारप्रयोजकत्वाभा
 वेनोत्तरस्य चास्य शपत्वकर्मानधिकारो भयप्रयोजकत्वेनास्य शपत्वमात्रप्रयोज
 कपूर्वापेक्षया गुरुत्वात्। सपिंडशोचमप्येवोत्तरमरणेन पूर्वशोचशेषेण शुद्धिः किं
 तु संपूर्णमेव दंपसोः परस्परमवितिकेचित्। पित्राशोचे मातरमैवेतु मातुरपि
 कापक्षिणो। इयंचपक्षिणानवमदिनपर्यन्ता॥ तृतीयदिनादारभ्यन्त्वाघादेन द
 येदस्य पितृकेचित्। तदनंतरंपूर्ववदेवेत्याहुः। मातुर्भ्रात्राचारो हणेतु न पक्षिणां २८
 धिकाभ्रातृशोचप्येव तस्य शुद्धिः। अन्वितापिंडदानंतु यथाभर्तुर्दिनेदिनोत्तर

वेधमे ४

३६

चारे हि। यस्मात्तस्मात्समाप्तमाप्तवेदिति विष्णुरतुरत्र साहचर्यः। एवं च भर्तृ
 शोचव्ययगमाच्छुद्धिरिति स्मार्तः। भर्ताशोचोत्तरमन्त्रांशे त्रिगन्त्रमात्राशोचमप्येव
 तु मरणे तु संपूर्णमेव इयंच संनिपाते पूर्वशोचेण शुद्धिः सति काश्चिदेतरसपिंडा
 नां गृह्यताशोचानां पुत्राणां पितुः संस्कारे क्रियमाणे मातुः सपिंडस्य वामरणेना
 यनिर्णयः। अतिक्रान्तकालाद्विद्यमानकालनिमित्तस्पकत्वात्। एवं ह्यारक्षन्वा
 घुत्तरं क्रियमाणसंस्कारशोचमप्येव सपिंडमरणेप्येवमेवेति निर्णयसिद्धौ। तथा शो
 चसंनिपातेपि पूर्वनिमित्तकसुतैकमुत्तरणात्तरनिमित्तकं वा पूर्वणजानकर्मपि
 उदानादिनप्रतिबध्यते॥ दशाशोचसंनिपातो निर्णयः॥ अथानुगमनाशोचनि
 र्णयः॥ सजातीयस्याहृज्जातीयस्यवानुगमने सचेत्संस्तानां आतिस्पर्शो घटका

शनं च। इदं चानुगमननिर्हरणयोः सर्वत्र। विप्रस्य ह्यनियानुगमनेत्तद्दोषोऽनं। स
 त्रियस्य वैश्यानुगमनेष्वेवं। राकांतरानुगमने तु पक्षिणा इति विज्ञानेऽप्यत्र। माध
 वस्तुत्रिणं नैप्राणायामपद्धं चेति साह। युक्तं चैतत्। विप्रस्य श्रद्धानुगमने त्रिणं
 समुद्रगायानं घांस्त्रात्वा प्राणायामशब्दं तत्राशने च कार्यं। इदं च न निसकर्मनिधि
 कारप्रयोजकं॥ अथ निर्हरणे। तत्र यमीहि ज निर्हरणे पदे पदेष्वमेध फले। अवगा
 हनात्सघः शोचं च॥ अहस्पत्ननाथस्यापि धर्मार्थमापि हिर्जेर्निर्हरणे दिनकार्यमे
 वास्त्रेहादिना स्वात्तातिसजातीयं शवं निदे सतदायमन्तमश्रितोदशाहेन श्रद्धाः। तद्
 हवासमात्रे निदिनायस्तु न तदायमन्तमश्रितिनवातस्य गृहे वसति तस्यैकाहं
 यस्तु ग्रामांतरं स्वं शवं निर्हस्य ग्रामांतरं वसति तस्य सज्जोतिः॥ भसा सजातीयशव

निर्हरणोत्तहवासाधभावे पितृजासाशोचं। स्वाये ह्ययाही नवर्णशवनिर्हरणे
 पितृजातिप्रमु॥ कमेवाशोचं॥ तन्ना विमसाद्विगुणां यदात्कं करणमपि कुरुति
 तदा पादकं छु॥ आत्तानाड्यपवासः॥ अशक्तो स्नानं इति प्रायश्चित्तं च कार्यं ब्रह्म
 चारिणस्तु मातापितृमातामहोपाध्यायाचार्यवरितशवनिर्हरणोद्ब्रतको
 पः। पूर्वोक्तं रिखाशोचं च तेन तं स्नानार्थं कृच्छ्रायश्चित्तपूवकं पुनरुपनय
 नकार्येऽपि आदि निर्हरणे विमसाशोचिनामन्त्रे ब्रह्मचारिणा श्रियातैः सह न संव
 सेच्च। अत्रापि निसकर्मलोपोनास्त्येवास्वर्णशवस्पर्शमाने तु सज्जोतिः॥ अ
 यदाहादो प्रायुक्तपि आदिनामन्त्राधिकार्यभावाद्ब्रह्मचारिणादाहादकदानादौ
 तस्य तत्तन्निमित्ताशोचं तं ह्यप्याशोचिनामन्त्रेन न भोक्तव्यं तैः सह न वस्तव्य

चतस्रस्त्वेव रूपमाणा प्रायश्चित्तोपनयनोऽन्येषां तु दाहादौ कृच्छ्रज्यात्मकप्रायश्चित्तं पुनरुपनयनचंशो चान्ते कार्यं तत्रापि पित्रादिर्दाहकरणमात्रोत्तरकरणमात्रमाशौचं। अत्राप्यस्य नित्यकर्मोपोनास्ति। ब्रह्मचारिभिर्नानां तु स्वत्तानिभूतसमाहृत्य वषट्पित्तस्य स्नेहादिना दाहादौ तज्ज्ञातिप्रयुक्तमाशौचं। तदंते स्नेहलोभाधुनुसारेण च गुरुद्वयभूतानां प्राजायसादीनां त्रयं॥ धर्मार्थे तादृशस्य सकलशौर्ध्वदेहिककरणे पिंडदानाद्यनंतस्नानमात्राद्धिः। लोहादिसंबंधेन तु सवर्णानां दाहमात्रे तद्गृह्णवासे च निराश्रितदत्तभक्षणतुदशरात्रे तद्भयाभावे राकाहः। अवरस्योत्तमवर्णदाहमात्रे पितृज्ज्ञात्याशौचं भूसातवर्णस्य दाहमात्रकरणे प्येवं। अवरस्योत्तमवर्णस्य करणे द्विगुणं। स्वापे स्याधमवर्णस्य पिंडस्य दाहनिर्हरणयो

स्तज्ज्ञात्याशौचं तदंते द्विगुणं प्रायश्चित्तं एकान्तरे त्रिगुणं द्यंतरे तु चतुर्गुणं। भूतोत्तमाशौचं प्रायश्चित्तं च ततद्गृह्णवासे च त्रिगुणं। शूद्रस्य तु धर्मोणा पिदाहादिद्विजेन कार्यं। अत्रानुगमननिर्हराद्याशौचे तत्कर्तृसंबन्धिभायां पुत्रादीवनान्तद्रव्याणां च नाशौचं किंतु तस्यैवातस्यापि नित्यकर्मोपोनास्ति॥ ॥ अथाशौचं न भूतस्य असंगो नो बुद्धिपूर्वसकृदपि अनापघाशौचि नो नमः प्रत्यस्मिदिने भुंक्तं तदारभ्या यावत्तेषामाशौचं शिष्टं तदाशौचं तस्यापि। तदंते प्रायश्चित्तं च तच्च निप्राशौचे सा तं पनं सन्नियशौचे कृच्छ्रवे स्याशौचे महासांतयनं शूद्राशौचे चांशायणं तत्राभ्यासे मासद्विमासत्रिमासषण्मासचतुर्क्रमेण व्रताचरणां अनिज्ञातोऽबुद्धिपूर्वभोजने यावदन्तपरिपाकमाशौचं क्रमेण दशविंशतिषष्टिशतं प्राण्ययमात्रं प्राय

३१

श्चित्तं। एकाग्रहपंचाहससरान्नमभोजनंततः पंचगव्यापानं च अभ्यासत्वेतदेव हि
 गुणं आपदितु तदन्नभोजनेतरहराशौ चरकः प्राणायामः शतंगायत्रीजपः पंचश
 तमष्टाधिकसहस्रं वा क्रमेण प्रायश्चित्तं रं दमस्तानतः तानतस्तुत्रिरधमर्षेण गायत्र
 ष्टसहस्रजपश्च उपवाससहितं तत्र शत्रि एत्रौ पवाससहितं तत्र श्राजापत्यं च क्र
 मेण बोध्यं सन्नियस्य विप्राशौ च वैश्यस्य सत्राशौ च गायत्रीशतपंचकतपो नदीतीरौ
 वैश्यस्य विप्राशौ च च गायत्र्यष्टशतजपः शूद्रस्य हिजाशौ चेजानं पंचगव्यापानं च आ
 पध्यासे अस्पृष्टाद्यतिः सन्नियदेस्तुभोक्तुः पारयादं नूनं कथं एतच्च प्रायश्चित्तमा
 शौचिष्यष्टतत्त्वामिकसिद्धान्नभोक्तुराशौचिष्यष्टभोजननिमित्तप्रायश्चित्तेन समुच्चा
 यते। तदस्यष्टतत्त्वामिकान्नभोक्तुस्तुके वल्गं। अनुज्ञातव्यतिरिक्तसिद्धतदायादनीय

३१

प्रतिग्रहे तु नाशौचं किं तज्जाप्रायश्चित्तमेवाहुः। दातृभोऽप्येतरेणापि आशौचनिमि
 तेन न न मरणे वा तानेन भोक्तव्यं। दातृमानसताते अज्ञानात्। शुकप्रायश्चित्तात्म्यत्वात् उभाभा
 मपरितानेतु न दोषः। अत्रापि न नित्यकर्मलोपः। अथ रोदनो ब्राह्मणादीनां ब्राह्मणावि
 षये रोदने स्ति सं च यनात्पूर्वकं ते स्नानांतदुत्तरमाचमनां सत्रादीनां क्षत्रविषये वै
 श्यशूद्रयोश्च वैश्यविषये शूद्रस्य च शूद्रविषये रोदने स्ति सं च यनात्पूर्वकं ते सत्वे
 तं स्नानंतदुत्तरं स्नानमानं विप्रस्य सन्नियविषये वैश्यविषये एकमहोरानं क्षत्र
 स्य वैश्ये वा ब्राह्मणास्य शूद्रविषये स्ति सं च यनात्पूर्वकं शत्रि एत्रौ सन्नियवैश्ययोर्हि
 त्रांतदूर्ध्वं तु सर्वेषां हिजातीनामेक एत्रौ शूद्रस्य शूद्रविषये अस्ति सं च यनात्पूर्वकं
 ते रोदने तद्गृहवासाद्यनुबंधे एक एत्रौ तदूर्ध्वं सचैतस्नानं सर्पिर्जानां त्वनुगमने

हनेनिर्हाणदोनदोषः॥अत्रापिनिस्कर्म्मनोपोनास्ति॥अथदासादीनांस्वसपिंडमर
णादिनिमित्तकाशोचस्यस्वामिकार्यादिविषयेनिर्णयः॥तत्रस्वदास्यांजातयोगर्मदा
सीगर्मदासयोःस्वस्वसपिंडादिमरणनिमित्तेऽशोचैसचैतलानानंतरमनस्य
साध्यस्वामिकर्म्मणिऽस्यस्पृश्यतानास्ति॥अन्तेनोपात्तयोगर्मदासयोस्तुत्रिणत्राह
र्ध्वंतनैवकार्येऽस्यस्पृश्यतानास्ति॥अत्रादिदासानामुत्तमस्त्वायुषियोत्तमध्यमस्तुह
षीकृतः॥अथमोक्षारवाहीचैककस्पन्निविधमृतकस्पतत्तुल्यस्पर्शमदेशोशिव्य
स्पृचस्वाम्यादिभूतविभ्रादेर्यथाशोचंदशहादितजर्ध्वस्वस्वमासादिव्याप्यशोच
सत्त्वपिन्ननस्यस्वाधोस्वामिकार्येऽस्यस्पृश्यत्वंनास्ति॥सर्वथागसमावेष्टामपिनि
दिनादूर्ध्वेऽस्यस्पृश्यतेतिऽत्राहुः॥सतीकायास्तुदास्यामासपर्यंतमस्पृश्यत्वं॥अथाशो

सखर

चापवादः॥सपंचधार्कृतः१कर्मतः२द्वयतः३मृतदोषतः४विधानाच्च५तत्रात्रचान
प्रस्त्रानांयतीनांचसपिंडमरणेननेवानाशोचं॥मातापितृमरणेयतीनामपिसचैतं
स्नानंभवत्येवब्रह्मचारणसुसमावर्तनात्माकेब्रह्मचर्येदशायोपिनादिमरणेऽस्नानं
रंब्रह्मचर्यावच्छायांमृतानांसपिंडानामुदकदानंनिर्णयशोचंचकार्ये॥अयथाशो
चनिषेधोनायाधस्यानुगमननिमित्तताशोचंब्रह्मचारिणोप्यस्मैवपिनादिभ्यउ
दकदानादिकंकुर्वेन्ब्रह्मचारी॥आशोचमपिउभतोप्रक्रांतप्रायश्चित्तानामपिस
पिंडजननादोप्रायश्चित्तानुष्ठानसमयेऽशोचाभावः॥समाप्तेतुप्रायश्चित्तेपूर्व
मृतानांनिर्णयशोचादिब्रह्मचारिवर्गवत्येवशततत्तत्कर्मणिदृष्टिप्रादेनतत्तत्क
मेसमाक्षिपर्यंतंतत्तत्कर्मापयोगिनिकार्यैकमप्याशोचंचनकार्येपूर्वमतसपिंडाशो

चिनोमरणसमयेप्राप्तिनाशोच्यते अतः सति वैराग्य आतुरस्वसंन्यासेऽपि भवताति
 केचित् । तथा सद्यः शोचं समाख्यातं दुर्भिक्षे चाप्युपद्रवो । उपद्रवोऽंतमरकः ॥ अति
 कष्टादिदेशविश्ववचसघः शौचं आशौचकालमध्येषु पण्यपदो रयगमे रशि
 शशौचमस्त्येव ॥ ॥ अथ कर्मतः ॥ अन्तःसन्निधौ मन्त्रान् ब्रूते नाशौचं । अ
 न्नसन्नप्रदत्तानामाममन्तमगर्हितां भुक्त्वा यत्कान्तेषां निराशं तु पयः पिवेत्
 अन्नामपदं बज्रकाष्ठपुष्पकलक्षणां । अन्तपदं चोदनादिपरं । प्रारब्धव्रतानां ततश्च
 तसमाप्तिपर्यंतं ततश्च तानुष्ठानि । व्रतशब्देनानंततादिप्रायश्चित्तार्थमप्याथा
 नुष्ठीयमानं कृच्छ्रादिवाभोजनादिव्यतिरेकेण जलपात्रादिविषयासपयासस्यक्तं
 कल्याण्यगच्छंतं ते तन्नस्नानादिशरीरनियमाः स्वयंकर्त्तव्याः । पूजादिकमन्येन का

यैः वा स्नानाभोजनाद्यशौचं ति ॥ एतां तदमात्रां च प्रजायाः जनादिकार्ये नाशौचं । यस्मिन्
 राज्ञः सविद्यो वा स्वकार्यार्थं तद्दिने राजाशौचाभावमिच्छति तस्यापि नाशौचादी क्षिता
 नादी क्षणाद्योत्तरं ऋत्विजां च वरेणोत्तरं स्वायत्तसंबन्धीयकर्मणि आशौचमप्यस्मा
 नात् नाशौचं स्नानमानंतु कर्ममध्येऽपि । एवं विस्मृताद्युपसर्गः ॥ राजभयाद्वा स्वदेशस्य
 भ्रंशोऽपस्तुतिविधमाने वा नेवातच्छांत्यर्थं शांतिकर्मणि च नाशौचं ॥ अन्नाभावेन
 कुटंकवाजराद्यापदितदपशमार्थं प्रतिग्रहादौ नाशौचां एवमनेकवेदशास्त्राध्यय
 नेवतस्तदध्ययने चिरानध्ययने विस्मरणसंभवात् ॥ इदं यदा विस्मरणप्रसक्तस्त
 दारभ्येव वैधर्म्यनारी स्पर्शेनाशौचं ॥ तं विनागसभावेऽस्मात्प्राधिम्ये चैदं न पविष्ये
 यिवोध्यं । गतं तत्सम्रावेतु राजवैधदिः । पूयमेवाशौचं । स्वशरीरेण कर्मकरः कारकः

सप्तकारकुंभकारनिर्नेजकाधाः तेषां वासीवर्तिकादिभ्यवधानेन कर्मकरास्तत्तद्विजका
 रधाः शिल्पिनस्तेषां तत्तत्कर्मणि नाशो च ॥ एवं राजभूतानामपि तत्कार्ये ॥ आतुराणां वा
 ध्याद्यपशमार्थदानादौ च प्रारब्धेनाशो च प्रारंभश्चतुर्लोकानादौ नां दी आहुं अन्यत्र
 सक्तस्य ॥ तथानरागोत्सर्गकोटिहोमादिरूपयज्ञने च प्रारब्धेनाशो च आहुं च प्रारब्धे
 दृषोत्सर्गादावपि प्रादावपि प्रारब्धे प्रारंभो वरणं यज्ञे संकल्पो ब्रतसन्नयोः नां दी मु
 खविवाहादौ आहुं पाकपरिक्रिया ॥ पाकारंभः सन्नं च मुख्यमेव तन्नवरणाभावात् ॥ व
 रणं च मधुपर्कोत्तं तेन मधुपर्कसूत्रं आशौ च मत्स्येवेति केचित् ॥ आदिपदेन नां दी ॥
 आहुं वत्कर्ममात्राग्रहणं आहुं भोक्तुं सुशाल्मयनिमं नृणोत्तरं आहुं कर्म समाप्ति ॥ ३४
 यावत्कर्मणि नाशो च युद्धप्रारंभे क्रियमाणप्रास्यातिकशांतिहोमादौ प्रारब्धेन तत्

देवप्रातश्चाचौ गोपनयनेषु चारव्येषु प्रारब्धतीर्थयात्रायां आशौ च आकस्मिकतार्थ
 प्राप्तौ न कर्मणि नाशो च ॥ अर्थयात्रायामपि मत्स्येनेव तेनाशो च यात्रामात्रकर्मणां
 पुरश्चरणजयः स्तोत्रपाठः अविच्छेदेन संकल्पितहरिवंशदिचतेषु प्रारब्धेषु नाशो च ॥
 आरव्येषु विवाहोत्सवादिषु च नाशो च ॥ अन्नसर्वे आशौ चाभावो अनन्यगतिकत्वे आ
 ते चित्ते यः ॥ कंन्यायाः अर्थाय लेमुहूर्तोत्तराभावे कश्मांडहोमादिपूर्वकं विवाहप्रारं
 भोपिकार्यः ॥ तन्नविवाहादिषु आभ्युदयिके जाते तदनंतरमाशौ च यतिते पूर्वसंक
 ल्पितं ब्राह्मणार्थं दृश्यकृतमसगोत्रैः स्वयंभोक्तव्यमन्येभ्यश्च दातव्यां दातव्यं भोक्तव्यं
 नानिस्तत्कीनस्य शोचते ॥ विवाहादिरन्यत्र भुंजानेषु तत्राप्यष्टयकृतान्नभोजने क्रि
 यमाणे स्वआशौ च अवशिष्टसत्त्वाः अन्यगोहोदकाचाताः पुद्गविप्राः ॥ एवमन्य

३५

आपिसहस्रभोजनारोपूर्वसंकल्पितान्नविषयेद्रष्टव्यं कालनियमाभावेतुस्तो
 नहरिवंशाघाशोचैहेयमेव। रथ्या आद्युत्सवेषु प्रारब्धेषु नाशोच। शोचपूजायां ना
 शोचं वरं प्राणपरित्यागः शिरसो वापि कर्तनान्नसंप्रत्यभुंजीत भगवंतं त्रिलो
 चनं सज्जके मृतके चापि न रोषः परिकीर्तितः॥ इति लौगात् प्रारब्धविष्णुद्यूता
 मुचशिवपूजाश्रकरणे अष्टाधिकशतसंख्यातमृतमनुजयः प्रासादमनुजयो वा
 प्रायाश्चिन्तां वा एहीतं त्रेता एयाश्चोवकास्याश्च त्रिपुर एयाश्च सुव्रते स्मृतके मृतके
 चैव न सजेतु जयार्चनता एघातिरिक्तमंजाणांतु मनसे वस्मरणं नानुच्चारणमा
 शोचै। एवं तातकर्मवष्टा पूजादो नाशोचं। रावमन्त्रिसाध्येषु श्रौतस्मातकर्महो
 मादिषु प्रत्यक्षश्रुत्या विहितेषु नाशोचं। अग्निसाध्यलेवि वैश्वदेवादि कंनतजश्री

३५

तोलोमः स्वयमेव तलास्ते स्नात्वा शुक्लान्नै न वा कार्यः स्मार्तहोमः स्वसगो न द्वा एभ्यश्चा
 न्नै न कारणीयः। त्यागस्तु स्वयंकृतव्यः॥ इह मविषेयां दश ए नमहो मेनाश्रिविद्धे रक्षे
 वां येषामग्निविद्धे दोनाः स्तिनतेषामधिकारसंभ्याया अर्घ्यदानपर्यतायां मान
 स्यां नाशोचं। तन्ना अर्घ्यदानं मंनसु च यैकु र्यात्। प्राणायामस्तु समं तको न भवति
 मार्जनं कृताकृतं गायत्री जयो दशद्युत्या मानसः॥ महण निमित्तकस्तान्प्रादद
 दावपि नाशोचं प्राच्यास्तु स्नानमालेन प्राददनादित्याहुः॥ नित्यस्तानाचमन
 भोजननियमास्थश्यस्पर्शनेषु च नाशोचं अन्यत्तु नित्यनेमितिका दिनमभवति
 प्रयोगपरिताने संक्रांतिनिमित्तकस्तानादावपि नाशोचमिह न्नायदि भोज
 नकाले जननमरणश्रवणं दार्तमुखस्त्रयासत्यागपूर्वकस्तानाज्जुहिः तन्प्रा

३६

नासमक्षणेन्महोरत्रमभोजनसर्वानभोजनेनिरात्रेणसुदिरितिप्राच्याः॥अथ
 द्रव्यतःलवणमधुमांसपुष्पफलमल्लशककाष्ठतणोदकक्षीरदधिमधुघृतोषध
 जिनतिलतद्विकारदधुतद्विकारलाजालडुकाधामालेनोषुअसुचित्वामित्तहे
 तुकप्रतिग्राह्यालोपोष्यस्वरूपमाशौचंनस्ति॥परंतुस्वाम्पुत्रुयास्वयमेवनाथ
 तंदनुत्तयापरेभ्यश्चदेयंनत्वाशौचिहस्ताहाद्यंपप्येतुतत्त्वामिनोवणिजादेण
 शौचेसत्यपिहतदस्तात्क्रयकरणेनदोषः॥ ॥अथमृतदोषतः॥नसंश
 यंमपघेतेतिशाल्ममुष्टुंघ्यमहानदीतरणादोप्रवृत्तःसन्त्योमनियतेतस्यदाह
 शौचादिनकार्यः॥एवंशस्त्रंविनाकलहूरूपद्विबाहवहतानांचपरार्थप्राणपरि
 त्यागरूपप्राणसन्निगमपिसद्यःशौचंसमास्त्रेयंदर्भिसेवाप्युपद्रवेदति॥उ

३६

पद्रवासंतमरकतन्मृतानामिसर्कः॥तथामुलक्षीर्दानादीनाशौचं॥आपघापि
 चकष्टायांसद्यःशौचंविधीयतेदतियात्तवचयात्॥तथाशाल्मानुत्तानंविनाशस्त्रा
 ग्निविषोदकानाशकोदधनसंशोर्णनौकाधिसानपाषाणदिकरणकात्मताउनभ
 उपतनाघैर्बुद्धिपूर्वस्वच्छयात्मघातकानांचनंतत्॥तादृशात्मघातनंचक्रोधास
 रद्वेशनस्वतरणवेष्टसाधनताभ्यामेणवा॥तथाचौर्यादिदोषेग्रहणपूर्वकंराजहं
 तानांच॥शक्यात्तोर्द्धधनेतद्वतानांचपरद्वारतस्यद्वेषातसतिहनस्यचाज
 भिचारशापादिहतस्यचातयागवादिहननार्थतद्वरणार्थवाप्रवृत्तानांगोविप्र
 सर्पनखिर्भृगिदेव्यपुगजससपरजांसजाविहतानांचविषद्वतानांचबुद्धि
 तानांचबुद्धिपूर्वोक्तचंडालादिसंकीर्णजातिभिःबुद्धिपूर्वविग्रहेकतेनैह तस्य

च॥ अति यातक महा पातकानुपातकिनां उपपातकासंताभ्यासनां स्वकर्मसागि
नामात्पितृयोनि संबंधिनां नास्तिक धर्मेण॥ निहितकर्मोभ्यासिनां पतितासागिनां॥
अपतितसागिनां पातकसंयोसिजकानां वेदवाद्यालिंगधारिणां खडानां पाखांडा
श्रितानां सुवर्णितसमहर्तृचोरेणां सत्यधिकारेनाश्रमिणां आरूढपतितानां महापा
तकितसमसंसर्गिणां पतिसुतब्राह्मणद्विहंतस्त्राणां हीनजातिगामिनां नांग
र्भघ्नां कुलटा नां पूर्वोक्तपापादिमत्तिनां च नाशो च॥ नदाहोदहोदकदानदिशस्त्राणि
गरदानां आयुधपिनिषिद्धचर्मकास्त्रदिक्षु पतिविनांसुनाधिकृतानां कुशिलिपिजीवि
नानां पुंसकानां भस्मेभगां नां प्रतिलोमजा नां प्रतिलोमजाद्याश्रितानां मपिनतत्राश
वदशनं यावदाशोचमन्येषामपिततः स चैव स्तानाच्छुद्धिः॥ गोभृगुपातजलपते

नादिजन्मितपांडयास्ततोदिनावदिनांतरे मरणे त्वेकरात्रमाशोचं॥ प्रमादादिनैषां
राहादिकरणेतुततन्निमित्तं पूर्वोक्तमाशोचं प्रायश्चित्तं च कार्यं॥ तत्रैतेषां शवा
नां स्पर्शनस्नापनात्तं करणवहनतद्दहनशुपातास्तितं च पवित्रादीनस्तानतः कृत्वा
तसकृच्छ्रं मनस्कृद्वादशाहशहसाभ्यस्तानतस्ततद्दपं॥ शशुस्पर्शाशुपातव्यतिरिक्ते
के करणेतुवृद्धिपूर्वकत्वे जावालोकं सप्ताहसाभ्यस्तानपनं॥ अस्तानतो मासं मेधाह
णस्तिकवणस्ताने च स्पर्शाशुपातयोस्तु प्रत्येककरणे एक उपवासः॥ मस्याभ्यासे तु
कृच्छ्राति कृच्छ्रचांद्रायणीनिषोपतया कुपोत्त॥ एषाम् तदेहस्य जले प्रक्षेपणवाना
न्यत्र॥ ब्रह्मपुणे पतितस्य तु कारुण्याघः स्तुतिकर्तुमिच्छति॥ सहिदासीतमाहूय सर्व
गोदत्तवेन० नो॥ अशुद्धघटहस्तांतुपथावृत्तं ब्रवीत्सपि॥ हे दासी गच्छ ममैनज्जा

नयस्त्वेरतोपपूर्णेक्षटे चेमेसत्तिलंदक्षिणामुखी उपविश्यतु वामेन चरणेन ततः क्षि
 पेत्तकीर्तयेः पतितसंतत्स्वमिवेति च मुहुर्वद ॥ निशम्य तस्य वाक्यं सारं ध्वमस्य क्रो
 तिततः ॥ एवञ्च ते भवेत्क्षिपतिता नाना चनामथा ॥ आहितामेस्तु विशेषः ॥ वेतानाम्
 क्षिपेदधुः श्रावसथं चतुश्चय ॥ पात्राणि तु दहेदन्ताविति ॥ श्वेत्तदेहं दाहयेदि
 ति हिमाद्रौ ततः संवत्सरादूर्ध्वं सर्वमेवामोर्ध्वं देहिकाशोचादि तारपणवलिं कृत्वा
 कार्यं ॥ तारपणवलिश्च ते सायस्य विदुः भक्तवास्वतो वनमन्त्रेण योग्यप्रायाश्चित्तं ह
 लोकप्रेमिलिमदनयारिना तारयः ॥ तच्च पतिते वक्ष्यते मन्त्रेण ये प्राजापस्तुषोऽश
 सादेदिदं श्रुत्वा ॥ नापणवलिमात्रमिति तस्याः ॥ यदि तु भक्तवास्वतो वनसदेहेन वा ३८
 पुनारयः संवत्सरादपि ऊर्ध्वं देहिकं कर्त्तुमिच्छति तदा द्विगुणप्रायाश्चित्तं नारपण

वलिपूर्वकं कार्यं ॥ इदं च सर्वप्रायश्चित्तार्हाणामेव ॥ तदनर्हपापिनां तु दासीद्वारा घटसो
 टविधिनेषु वचनात् ॥ नपार्वणं ॥ तद्योग्यपितृत्वाभावात् ॥ सपर्यहते तु विशेषः ॥ संवत्स
 रं नागव्रतविधायपूर्णे देनारपणवलिं कृत्वा सौवर्णे नागंगा चम्रदद्यादित्यधिकं र
 आत्मघातिपुत्रादिर्मृतजातीयवधप्राश्चित्तसहितं तस्य छद्मं चोदायणं च कृत्वा
 तंदेहं देहिलोके ॥ प्राणांतिकप्रायश्चित्तेन मृतस्य सर्वाणि प्रेतकार्याणि ॥ तावता त
 स्य श्रद्धात् ॥ प्रमादमृतानां त्राशोचादिकमस्त्येव ॥ केतुप्रमातमरणस्यापि नि
 मित्तप्रायश्चित्तपूर्वकमेव दाहादिकार्यं तच्च व्याघ्रहते विप्रकमा विवाहनं १ गजहते
 चतुर्निष्कमित्त्वं गजदानं २ गजहते सोवर्णपुरुषदानं ३ चौरहते धेनुं ४ वैरिह
 ते द्रुपं ५ द्रुपहते पथाशक्तिस्वर्णं ६ शय्यामते तुलिसमन्वितशय्यादानं ७ निष्कमा

३९

असुवर्णस्यविद्युप्रतिमासहितं ८ शौचहीनमरणेहिनिष्कसुवर्णस्यविद्युप्रतिमा
दानं ९ संस्कारहीनमरणे अनायकुमारोपनयनं १० अग्निहतेप्रपादानं ११ दाह
रुहतेधर्मार्थसमाकरणं १२ शस्त्रहतेमहिषोदानं १३ अश्वहतेसवत्सपयस्वानी
गोदानं १४ विषहतेहेमनिर्मातृद्व्यादानं १५ उद्धनमतेसौवर्णिकपिदानं १६ न
तुम्तेनिष्कसुवर्णवरुणदानं १७ विष्टुचिकामतेस्वाङ्गनेनशतत्रासणभोजनं १८
कङ्कतस्तितकवलस्पमरणेधृतधनुं १९ कासरेगमतेकृच्छ्राष्टकं २० अतीसार
मतेलक्ष्मणयत्रीजपः २१ शाकिन्यादिग्रहेमरणेएकादशवारंरुद्रजपः २२ विद्यु ३९
स्यातहतोवेधादानं २३ अंतरिक्षमतेवेदपारापूर्णकार्ये २४ अस्थस्पसशनिम
रणेसञ्जाल्पुस्तकदानं २५ हृषहतेनिष्कत्रयस्वर्णाश्वदानं २६ श्वहतेक्षेत्रपालस्था

यनं २७ श्वकहतेमहिषदानं २८ कृमिमतेपंचवारियरिमितगोधूमदानं २९ वृ
क्षहतेसौवर्णवस्त्रपुनष्टदानं ३० शृङ्गिहतेवस्त्रसहितवृषदानं ३१ श्वकहते
सौवर्णैकिंचिद्रव्यदानं ३२ भृगुपातमतेभान्पयर्वतदानं ३३ इसाधाकरेद्रष्ट
व्य॥ अत्रप्रमादमरणेनिराशौचमितिगोडादशान्नमितिदाक्षिणात्याः प्रमा
दोनापिसर्पमतेतुमायुक्तमेवलसशोचादिनिपाणां अचिकित्स्पर्णादिग्रहा
नविद्येप्रसाख्याताकिपाणां वृक्षानामतुतातमवासनशानांछादिभिर्मरणेन
एन्नाशौचोदाहाहिचकार्यमेवद्वितीयोच्छिस्तचपनांचतुर्यमेवहोदिष्टं च। अष्ट
स्यापियोजीवितुंनशक्नोतिमहाव्याधुपपीडितः सीसुदकंमहायानांकुर्वेनान
मुनइत्यतिरतिगर्गाः॥ तच्चप्रयागादिभिन्नदेशे शोणिणामेवतदपिजी जीवानवस्य

४०. स्वेवेतिमिताक्षराप्रपागेत्तरोणिणामापि विज्ञेयतः शृङ्गस्यान्वनापि अत्राख्ये
 वाख्यगीदिमहाफलाजिगीषयाप्रविशेत् ज्वलनं दीप्तं करे सनशनंतथा रसादिपु
 रणात्तद्वदं चाचिकित्सरो गादिग्रस्तद्वदादिमरणं भवति पतनैश्चिवहृदादिम
 रणंतयेति माधवीये आदिसपुराणोक्तः ॥ कलौ निषिद्धं तथापि प्रयागे भवसेव
 पेवेत चां विस्मृजंती निश्चुते ॥ नल्ये कवचनात्तेति भारताच्चितिकेचित् ॥ अत्र
 दशाहादिपूर्णमाशे चमिसेके निरात्रंतु पुक्तं ॥ इदं गार्प्येत् फलकामनपारोगाघ
 मावोपि प्रयागमरणेतु दशात्रा निरात्रमित्यन्ये इदमेव पुक्तं ॥ अनशनं मृतना
 अशतिहतानां अथिजलप्रविशनां भगुसं ग्रामदेशांतरं मृतानां जातदंतानां च ४०
 त्रमिति श्रुति त्वेक श्योक्तः ॥ महायात्रा कनां प्रक्रांत प्रायश्चित्तानां अंतरमरणे

च दशाहमाशे च ॥ अत्र वाचस्पत्याधुना अवस्था अत्र माणिकीति त्रिशङ्कायां वि
 हृतौ स्पष्टं ॥ सच काम्यमरणे सद्यः शोचं प्रायाश्चित्तं हवे अत्रादिभिर्मरणे निरात्रं
 बज्रादिभिर्मरणे सद्यः शोचं साहायस्वेन चोभिर्मरणे अशोचाभाव इति मृत्युते विधान
 तापथा ॥ पतेर्मृतो नाशो चंत स्पचेकादशहनि पार्वणमेव ॥ सपिरो करणंतु नतस्य
 नप्रेतक्रिया नोदकदानं नाथाशोचं ॥ आदिकदं शोभ्राह्मं चष्टास्योपि भवसेवयाव
 णेन विधिना ॥ इदं चष्टादिविधानं त्रिदं दीनरावे नैकदेति परमहंसादीनां इति श्रु
 तपापपादयः ॥ सर्वेषामित्येव पुक्तं ॥ एवं वानप्रस्था मरणे पिनाशो च पुष्टमते च ॥ इ
 साशोचापवादः ॥ कचित्तु जायतोप्याशोचं ॥ यथा प्रायश्चित्तानि चोपति तस्य घट
 स्फोटः पतितस्यादकं कार्पसापिडे बंधवैस्सकृन्निदिते हनिताया इति तास्य क्लिष्ट

संनिधौ॥दासीघटमपांपूर्णपर्वस्येतवजरा॥आहोएत्रमुपासीरन्नाशेचंवां
 धवैःसहेतिमनु॥अथविधानानि॥तत्रपंचकमतेपंचकं नामधानिष्ठातएद्दीर्
 ४१ खसंतंनक्षत्रपंचकं॥तत्रदाहनिषेधाहर्भमपुत्तलेःयवपिष्टानुलिङ्गेःपंचोष्ण
 स्तनवोष्टितैःप्रेतवाहप्रेतसखप्रेताधिपप्रेतवाहनप्रेतहर्तनामकैःपंचभिःसह
 तंदहेत्॥प्रेतस्वमुखपंचरुंदेयं॥स्तनकोनेशातिःकापी॥तिनहिरप्यद्यतानि
 दधात्॥कांस्पपान्नेतेलंदत्वातन्मात्मनःप्रतिखिंबवीक्ष्यद्विजापदमात्॥तत्रा
 पंचविशेषः॥नक्षत्रांतरमत्तस्यपंचकेदाहप्राप्तौपुत्तलविधिरेवनांति॥पंचकम
 तस्याश्विन्यांदाहाप्राप्तौशांतिकमेवपुत्तलविधिःद्वित्रिपुष्करयोगेमतौचक्रछत्रपं ४१
 यवपिष्टमयशरीरंशूर्वेनिधायपैतकोपरिदहेत्॥तन्मपपुरुषत्रयेणवासहदाहः

विधिपूर्वकदाहासंभवेद्वित्रिपंचदिनानितंनदहेत्॥नदहेदेववा॥अथएकितु
 एषसान्नेविधिःइतरंतुनिखनेदेवजलेवाप्रतिपादपेत्तूरुक्तं पंचरुलानिष्क
 नकहीरकनालपल्लवगमौक्तिकानि॥तदप्तावेकषोडशोष्णोत्तदभावेद्यतमेव
 वात्रिपादक्षेप्येवमेवा॥त्रिपादक्षेप्येवमेव॥तानिचपुनर्वस्तुनरापाठाकृतिकोत्त
 कोत्तरफलुनी॥पूर्वाभाद्रपदाविशाखाचत्तेपमेतन्निपादभै॥मत्तस्यशानेनयनो
 तहंपुनर्जीवनेपस्यगृहेसप्रविशतितस्यमरणं॥तत्रसक्षीरद्यत्ताक्तोदंवरसमि
 धांसाविष्मष्टसहसुणहोमः॥अंतिकफिडादानंतिलपूर्णंकांस्पदानंच॥राकाशीति
 पलंकांस्पतंदहंवातदर्थकंनवषट्त्रिपलंचापिदथादिप्रायशाकितः॥ब्रह्मचरि
 भृतौद्वादशषट्त्रिणिवादानिपथाशाक्तिप्रापश्चितंक्रत्वाव्रतंविस्ज्याकंविबर्ह

चक्रत्वांतदहेत्॥ त्रिंशद्भुक्तचरिभ्योपथाथाक्तिकौपोनकादिदद्यात्॥ इदं निर्मलमि
 निकेवित्॥ कष्टिमत्तोलदेहं गोष्ठमसौ दिनत्रयनिखनेत्॥ यथादधत्वात्प्रमलंदहे
 त्॥ गौडास्तुतं जले प्राशयेत्॥ इष्टमस्तेनिखनेदानदाहोदकपिरदानादि॥ यदि स्नेहाच्च
 रेत्॥ दाहपतिचांद्रापयंचरेत्॥ इदमकृतप्रायश्चित्तकुष्टिपरं॥ अपश्चित्तं चास्पृष्टार
 शरान्नं प्राजापयसंकुष्टाश्च विचारिंकादश्चर्माचरेत्॥ युविकर्तृवृणताप्रकृतभेदेनाष्टधा
 रजस्वलायाः प्रेतायाः संस्कारादीनि नाचरेत्॥ ऊर्ध्वं निराग्रात्सनातां तांशवधेर्मण
 दाहयेत्॥ उद्धतेन तोपेनाभ्यर्चयेत्॥ हिष्ठेति सभिः॥ हिरण्यवर्णाश्च तसभिः॥ यावमानानु
 वाकेनापदंतिपश्चेतिसप्तमिततोयः॥ तयविनेणगोमूत्रेण च स्नापयित्वा न्यवसन्ना
 छाघशवधर्मतोहहेत्॥ चांद्रायणत्रयंचास्याः प्रायश्चित्तं पवपिष्टेनानुलिष्या ४३

ष्टोत्तरशतशर्पोदकेः स्नापयित्वा लस्मगोमयकशोर्ककेः पंचगव्यैः शुद्धादके।
 आपोहिष्ठयैः यावमानीभिः श्वसंस्नाप्या न्यवस्नधत्तेदहोदितिकेचित्॥ स्नानि
 पामथेवं॥ मिलाक्षरापांतु॥ कुंभे सलिसर्मेदाय पंचगव्यं क्षियेत्ततः॥ पुण्याभिर
 भिमंन्यायोवाचापुच्छं लमेततः॥ तेनैव स्नापयित्वा तदाहंकुर्पाधथाविधिअ
 क्षिं गाभिर्मैत्रिनाभिर्यामंदव्याभिरेव चाज्योश्च वारुणेर्मैत्रैः सस्नाप्य विधिनाद
 हेत्॥ इदं कर्त्तुं॥ आघम्यं हिताय न्यहृष्यं॥ ततोयम्यहेराकाष्टं॥ दशमे प्रागुक्तं॥
 कृच्छ्रत्रयमित्यन्ये॥ गर्भिणीमत्तौ तु गर्भेष्टयकृत्यतांदहेत्॥ सगर्भदहने तत इत्येव
 धप्रापश्चित्तं॥ सगर्भदहने दाहकर्तुं रुमयं प्रापश्चित्तं॥ मृततमर्भिण्याः शुभ्यर्थे
 अस्ति शकृच्छाणि॥ महागुरुनिपाते वर्षपयंतं पराजगंधमात्स्यादिनिरागप्राप्तमे

४३

युनाभ्येगस्तानेचवजवेत्॥ काम्यकर्मास्त्रिभूतार्थयान्नाविवाहस्वाध्यायपितृमातृभ
 तिरिक्ततयर्णानिशिवपूजासंभोगासनातिरिक्तवैकार्योपनिच॥ एवंमात्तापीतप्राद
 व्यतिरिक्तमन्यदेवसंभार्वेनविधिनासांवत्सरिकंच॥ राकोहिष्ठविधिनास्वयसा
 वत्सरिकंभवत्येव॥ अन्यदेवसंप्रितप्रादंभवत्येव॥ तन्नेतावान्निशेषःपितृव्यवर्ते
 पुत्रोमातृप्रादन्निवर्तते॥ मातर्यपिचहतापांपितृप्राददत्तेसमं॥ दुर्गापूजार्चन
 कार्या॥ यत्तुमातरिमृतायाषण्मासांतमेवेतेनिपमाः॥ रावंभार्यायात्रेमासिकंत
 भातपुत्रयोस्तददंमिसाहस्ताचिह्नंलं॥ इयोस्त्रिमहागुर्वोरवमेकमशाचकं॥ न्येताये
 षामधिकशौवस्वंजानिविहितास्त्रिलेतिजातृकृष्णोत्॥ वर्षोतसपिंडीकरणपक्षे ४३
 एवेतेनिपमाः॥ नतुद्वादशाहसापिंडीकरणयस्तेइतिकेचित्तत्तत्रमहंविंशं॥

४४

इत्याशौचनिषेधसंग्रहः॥ अनेनाशौचशस्त्रार्थसंग्रहेणकृतेनवा॥ प्रायातोभगवां
 देवशिवव्यासहिताशिवः १ योत्तामान्निवर्ततदोषदष्टोत्तयेचच॥ सामान्यतःसि
 एद्वरागौसौजायतांदशैः ३ ७ ७ इतिशिवभदसुतसतीगर्भतनानेजोभदका
 नोपनामककृतेआशौचसंग्रहःसमाप्तः॥ आवण ॥ श्रीगणेशायनमः॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts